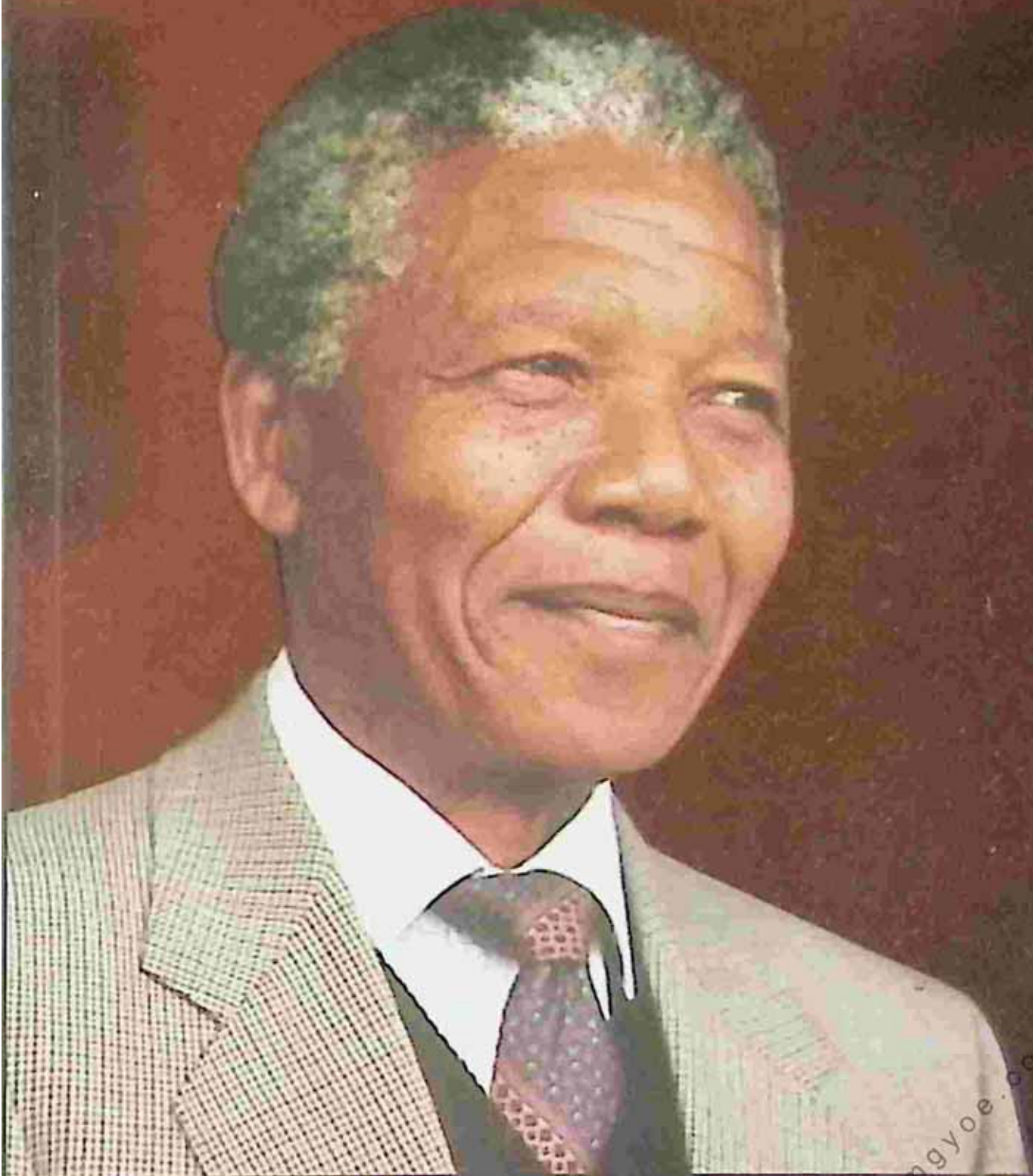

မင်းဒဲလားထွင်သောလမ်း

မြနှင်းဆီ (Mrs Hninzi)

Mandela's Way

Richard Stengel

မင်ဒဲလားထွင်သောလမ်း

မြနှင်းဆီ (Mrs Hninzi)

Mandela's Way

Richard Stengel

ခေါင်းဆောင်တစ်ယောက်၏ အတိုင်းအတာသည်
သူ၏ ချစ်တည်းခိုင်မှုပင် ဖြစ်သည်။
လူသား အားလုံးအတွက်လည်း ထိုနည်းလည်းကောင်းပင်။
တည်ငြိမ်အေးဆေးမှုသည် နိုင်ငံရေး သို့မဟုတ်
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာတို့ အခြေအနေတမ်းမာနေသည့်
အချိန်တွင် လူအများက လိုလားကြသော
အရည်အသွေးတစ်ခုဖြစ်သည်။

စူဒေးစာအုပ်တိုက်

အမှတ် H ၊ လှိုင်မြင်းမိုရ်ကန်လမ်း၊ ကန်ရိပ်မွန်အိမ်ရာ၊
လှိုင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း - ၅၀၇၃၈၅၊ ၅၀၇၃၉၁၊ ၅၀၇၃၉၂

စာတိုက်သေတ္တာအမှတ် - ၁၁၀၅၁

အမှတ်-၄၊ ၂၆ ဘီလမ်း၊ ၇၈ x ၇၉ လမ်းကြား၊

မီးရထားတိုက်တန်း၊ ချမ်းအေးသာင်မြို့နယ်၊ မန္တလေးမြို့၊

ဖုန်း - ၀၉ ၉၁၀ ၂၇၅၂၄။

တူဒေးစာအုပ်တိုက်

ပထမအကြိမ်

၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ

အုပ်ရေ (၅၀၀)

တန်ဖိုး (၃,၀၀၀) ကျပ်

မျက်နှာဖုံးဒီဇိုင်း

စောရန်နိုင်

ထုတ်ဝေသူ

တူဒေးစာအုပ်တိုက်

အမှတ် စီ-၂၊ အဏ္ဏဝါလမ်းသွယ်(၂)၊ ညောင်တန်းအိမ်ရာ၊
ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ပုံနှိပ်သူ

တူဒေးစာအုပ်တိုက်

အမှတ် စီ-၂၊ အဏ္ဏဝါလမ်းသွယ်(၂)၊ ညောင်တန်းအိမ်ရာ၊
ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

စာမူခွင့်ပြုချက် - ၄၀၀၃၉၅၀၄၁၁

မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက် - ၄၀၀၃၈၆၀၄၁၁

ဖြန့်ချိရေး

တူဒေးစာအုပ်တိုက်

စာမူ မူပိုင်© - တူဒေးစာအုပ်တိုက်

မြနှင်းဆီ (Mrs Hninzi)

မင်ဒဲလားထွင်သောလမ်း/ မြနှင်းဆီ (Mrs Hninzi)။ — —

ရန်ကုန်၊ တူဒေးစာအုပ်တိုက်၊ ၂၀၁၁။

၁၉၆ စာ၊ ၂၀ စင်တီ။ — — (အတွေးအမြင်စာစဉ် - ၉)

၁။ မင်ဒဲလားထွင်သောလမ်း

အတွေးအမြင်စာစဉ် (၉)

မင်ဒဲလားထွင်သောလမ်း

မြနှင်းဆီ (Mrs Hninzi)

ဘဝ၊ ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့် ရဲစွမ်းသတ္တိဆိုင်ရာသင်ခန်းစာ - ၁၅ ခု

**MANDELA'S WAY FIFTEEN LESSONS ON LIFE,
LOVE, AND COURAGE**
By
RICHARD STENGEL

ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး

- ပြည်ထောင်စုပဋိကွဏ္ဍ
- တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှုပဋိကွဏ္ဍ
- အချစ်အခြာစာဏာတည်တံ့ခိုင်မြဲရေး

ဒို့တာဝန်
ဒို့တာဝန်
ဒို့တာဝန်

ပြည်သူ့သဘောထား

- ပြည်ပစားကူးပုဆိန်ခိုး အဆိုးမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်စေရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော်၏ ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက်နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူတစ်ဖြစ်သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

နိုင်ငံရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာစားအေးချမ်းသာယာရေးနှင့်တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး။
- အမျိုးသားပြန်လည်စည်းလုံးညီညွတ်ရေး။
- ခိုင်မာသည့်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေသစ်ပြင်ပေါ်လာရေး။
- ပြင်ပေါ်လာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ်နှင့်အညီခေတ်မီ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ်တစ်ရပ် တည်ဆောက်ရေး။

စီးပွားရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- စိုက်ပျိုးရေးကိုအခြေခံ၍ အခြားစီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး။
- ငွေကြွက်စီးပွားရေးစနစ်ပုံပြင်စွာပြင်ပေါ်လာရေး။
- ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့်အရင်းအနှီးများ ဖိတ်ခေါ်၍ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး။
- နိုင်ငံတော်စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ပန်တီးနိုင်းမူစွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့်တိုင်းရင်းသား ပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး။

လူမှုရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့်အကျင့်စာရိတ္တပြင်ပေးရေး။
- အမျိုးဂုဏ် ဇာတိဂုဏ်ပြင်ပေးရေးနှင့်ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ၊ အမျိုးသားရေးလက္ခဏာများ မပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး။
- မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး။
- တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့်ပညာရည်ပြင်ပေးရေး။

မာတိကာ

- ထုတ်ဝေသူအမှာ
- နယ်လ်ဆန်မင်ဒဲလား၏အမှာစကား
- ထူးခြားသော ပင်ကိုစရိုက်များကို ပိုင်ဆိုင်ထားသူ ... ၁
- ၁။ ရဲဝံ့သတ္တိရှိခြင်းသည် စိုးရိမ်ကြောင့်ကြမှု ကင်းမဲ့ခြင်း မဟုတ်ပါ ... ၂၀
- ၂။ စဉ်းစားချင့်ချိန်ပြီးမှ စီမံဆောင်ရွက်ပါ ... ၃၃
- ၃။ ရှေ့တန်းမှ ဦးဆောင်ပါ ... ၄၇
- ၄။ နောက်တန်းမှ ဦးဆောင်ပါ ... ၆၂
- ၅။ သင်၏ အခန်းကဏ္ဍနှင့် သင်၏အသွင်အပြင် ကိုက်ညီမှုရှိပါစေ ... ၇၂
- ၆။ ကျောရိုးမူတစ်ခုထားရှိပါ ... ၈၅
- ၇။ အခြားသူများအပေါ် အကောင်းမြင်ပါ ... ၉၆
- ၈။ ရန်သူကို သိနားလည်ပါ ... ၁၀၉
- ၉။ ရန်သူကို မျက်ခြည်ပြတ်မခံပါနှင့် ... ၁၂၄
- ၁၀။ 'နိုး' ပြောသင့်သည့်အချိန်ကို ပိုင်းခြားသိပါ ... ၁၃၁
- ၁၁။ ကစားပွဲကို အချိန်ယူကစားပါ ... ၁၃၆
- ၁၂။ ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် ဘဝကို ထူးကဲစေသည် ... ၁၄၃

ထုတ်ဝေသူအမှာ

လူ့ဘဝက တို့တောင်းလွန်းသည်။ ထိုတို့တောင်းလှသော လူ့ဘဝခဏ၌ အချို့က မိမိတို့၏ဘဝကို ဘာသိဘာသာဖြတ်သန်းကြသည်။ သမားရိုးကျပုံစံများဖြင့် ဘဝကို တည်ဆောက်ကြသည်။ အချို့ကတော့ ထိုသို့မဟုတ်။ ကိုယ့်အကျိုးကို နောက်တွင်ထားပြီး အများအကျိုးကို ရှေ့တန်းတင်ကာ အနစ်နာခံဆောင်ရွက်ကြသည်။ အများလိုအင်ဆန္ဒအတွက် ကိုယ်ကျိုးစွန့် တိုက်ပွဲဝင်ကြသည်။ ထိုအထဲတွင် တောင်အာဖရိကခေါင်းဆောင်နယ်ဆန်မင်ဒဲလားသည်လည်း တစ်ယောက်အပါအဝင်ဖြစ်သည်။ မင်ဒဲလားသည် အာဖရိကန်ပြည်သူများ၏အကျိုးအတွက် သူ့ဘဝကို ရင်းနှီးမြှုပ်နှံခဲ့သူဖြစ်သည်။ သူ့ဘဝ၏အချိန်တော်တော်များများက ထောင်ထဲတွင် ကုန်ဆုံးခဲ့ရသည်။ ထို့ပြင် သူပြည်သူများ၏အရေးသည် သူ့ဘဝ၏အရေးဟု ခံယူထားသောကြောင့် မိသားစုကိုပင် အချိန်မပေးနိုင်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ ထိုသို့သော 'မင်ဒဲလား' နှင့် ပတ်သက်၍ *Time* မဂ္ဂဇင်းအယ်ဒီတာ Richard Stengel က ဘဝ၊ ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့် ရဲစွမ်းသတ္တိဆိုင်ရာ သင်ခန်းစာ ၁၅ ခု ပါဝင်သည့် မင်ဒဲလားထွင်သောလမ်း စာအုပ်ကို မင်ဒဲလားနှင့် နာရီပေါင်းများစွာ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးမေးမြန်းပြီး ရေးသားတင်ဆက်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ Richard Stengel ရေးပြီး ဆရာမမြနှင်းဆီ ဘာသာပြန်သည့် ဤစာအုပ်၌ မင်ဒဲလား၏ဘဝ၊ မင်ဒဲလား၏စိတ်ဓာတ်၊ မင်ဒဲလား၏အတွေးအခေါ်၊ မင်ဒဲလား၏ချစ်မေတ္တာ စသည်တို့ကိုသာမက မင်ဒဲလား၏ခေါင်းဆောင်မှုစွမ်းရည်နှင့် အခက်အခဲကျော်ဖြတ်မှုအရည်အချင်းတို့ကိုပါ ဖွင့်ဆိုပြသထားသောကြောင့် စိစဉ်ထုတ်ဝေလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

တူဒေးစာအုပ်တိုက်

နယ်လ်ဆန်မင်ဒဲလား၏ အမှာစကား

အာဖရိကတွင် အူဘန်တူ ဆိုသည့် အမြင်သဘောထား တစ်ခု ရှိပါသည်။ ယင်းမှာ၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် အခြားသူများ၏ ကြင်နာမှုနှင့် စာနာထောက်ထားမှုမှ တစ်ဆင့်သာ လူသားဆန်နိုင်သည်ဆိုသည့် နက်နဲသိမ်မွေ့သော အသိတရားပင်ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ဤကမ္ဘာတွင် တစ်ခုခုကို အောင်မြင်စွာ ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့လျှင် ယင်းသည် အခြားသူ များ၏ ကြိုးပမ်းမှု၊ အောင်မြင်မှုတို့နှင့် ဆတူပင်ဖြစ်သည်။ ရစ်ချတ် စတင်ဂဲလ်သည် ဤအတွေးအခေါ်ကို မဆိုင်းမတွ ဆုပ်ကိုင်မိသူများ အနက်မှ တစ်ဦးဖြစ်သည်။ သူသည် ထူးချွန်သော စာရေးဆရာတစ် ယောက် ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏သမိုင်းကို နက်နဲစွာ နားလည်ထားသူ လည်းဖြစ်သည်။ ‘လွတ်မြောက်ရေးသို့ ရှည်လျားသောခရီး’ စာအုပ် ပြုစုရာတွင်သူ၏ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုအတွက် ကျွန်ုပ်တို့ သူ့ကို အထူး ပင် ကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။ ထိုစာအုပ်ဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် နာရီ ပေါင်းများစွာ စကားလက်ဆုံပြောခဲ့ခြင်း၊ လုံ့လအတူ စိုက်ခဲ့ခြင်းတို့မှ အောက်မေ့ဖွယ်ရာ အမှတ်တရများစွာရှိပါသည်။ ယနေ့ကမ္ဘာနှင့် လူ တစ်ဦးချင်းစီတို့ ရင်ဆိုင်နေရသောရှုပ်ထွေးလှသည့် ခေါင်းဆောင်မှု ပိုင်း စိန်ခေါ်မှုများကို သူက ထူးခြားသည့် ထိုးထွင်းအမြင် ရှိသည်။ လူတိုင်းလူတိုင်းဤအမြင်မှသင်ခန်းစာရယူနိုင်ပါသည်။

နယ်လ်ဆန်မင်ဒဲလား
(၂၀၀၈ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ)

ထူးခြားသောပင်ကိုစရိုက်များကို ပိုင်ဆိုင်ထားသူ

ကျွန်တော်တို့အားလုံး သူ့ရဲကောင်းများကို တမ်းတကြသော်လည်း ထိုသူတို့သည် နည်းပါးလှပေသည်။ နယ်လ်ဆန်မင်ဒဲလားသည် ကျွန်တော်တို့ကမ္ဘာ၏ နောက်ဆုံးသော သူ့ရဲကောင်းစစ်စစ် တစ်ဦးပင်။ သူသည် မိမိကိုယ်ကိုယ် စွန့်လွှတ်အနစ်နာခံခြင်း၊ တည်ငြိမ်အေးဆေးမှု ရှိခြင်းတို့၏ သင်္ကေတအပြုကို ဆောင်သည်။ သန်းပေါင်းများစွာသော လူသူတို့ ကြည်ညိုလေးစားသော သက်ရှိထင်ရှား သူတော်စင်တစ်ဦး ဖြစ်ပေသည်။ သို့သော် ယင်းအမြင်သည် တစ်ဖက်သတ်အမြင်သာဖြစ်သည်။ သူသည် 'သူတော်စင်တစ်ဦး မဟုတ်ကြောင်း၊ မိမိကိုယ်ကိုယ် နှိမ့်ချပြောဆိုခြင်း မဟုတ်ကြောင်း' သူ့ကိုယ်တိုင် လက်ဦးရယူ ပြောဆိုလိမ့်မည်။

နယ်လ်ဆန်မင်ဒဲလားသည် ဆန့်ကျင်ဘက်လက္ခဏာများစွာ တို့ကို ပိုင်ဆိုင်သူဖြစ်သည်။ သူသည် သူများအပြောအဆိုကို တော်ရုံမနာတတ်ပေ။ အရေထူသည်။ သို့သော် စိတ်ထိခိုက်လွယ်သည်။ အခြားသူများ၏ ခံစားချက်ကို နားလည်ပေးနိုင်သော်လည်း သူနှင့် အရင်းနှီးဆုံးသော သူများကို များသောအားဖြင့် လျစ်လျူရှုထားတတ်သည်။ ငွေအသုံးအစွဲ ရက်ရောသော်လည်း လက်ဖက်ရည်ဖိုး ပေးရာတွင် တွန့်တိုသည်။ ပုရစ်၊ သို့မဟုတ် ပင့်ကူတို့ကို တက်မနင်းမိအောင် ဂရုထားသော်လည်း အာဖရိကန်အမျိုးသားကွန်ဂရက်၏ စစ်တပ်တွင် အဆင့်

(၁) တပ်ချုပ် ဖြစ်သည်။ ပြည်သူလူထု၏ လေးစားမှုကို သူ့ကိုယ်တိုင် ရယူထားသော်လည်း အခြား ထင်ပေါ်ကျော်ကြားသူများအကြားတွင် ပျော်ရွှင်စွာ ရောနှောနေတတ်သည်။ သူများ စိတ်ချမ်းသာအောင် လုပ်ပေးဖို့ ဝန်မလေးသော်လည်း ‘မလုပ်ပေးနိုင်ဘူး’ ဟုပြောရန်လည်း ဝန်မလေးပေ။ နာမည်ကောင်းရယူလိုစိတ် မရှိသော်လည်း သူရသင့်သည်ဟု ထင်သည့်အခါ သင့်ကိုပြောလိမ့်မည်။ သူသည် စားဖိုဆောင်မှ ဝန်ထမ်းများအားလုံးကို လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်သော်လည်း သူ့ကိုယ်ရံတော် အချို့၏ နာမည်များကိုပင် မသိပါ။

သူ့ဥပဓိရုပ်မှာ အာဖရိကန် မင်းမျိုးမင်းနွယ်နှင့် ဗြိတိသျှ အထက်တန်းလွှာ ယှက်နွယ်သည်။ ပိုးထည်ဝတ်ရုံ ဝတ်ဆင်ထားသော ဝိတိုရိယခေတ် လူကြီးလူကောင်းပုံ ပေါက်သည်။ သူ့အမူအရာများသည် နန်းဆန်သည်။ ဗြိတိသျှ ကိုလိုနီကျောင်းများတွင် ပညာသင်ခဲ့ပြီး စာရေး ဆရာကြီးဒစ်ကင်း(စ်) သက်ရှိထင်ရှား စာရေးနေစဉ်အချိန်က ဒစ်ကင်း(စ်) စာပေများကိုဖတ်သော ကျောင်းဆရာများ၏ သွန်သင်မှုအောက်တွင် ကြီးပြင်းလာခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။ သူသည် သမားရိုးကျဆန်သည်။ သူ့ခါးကိုကိုင်ပြီး လက်ကိုဝှေ့ကာ သင်သူရှေ့မှသွားရန် ဦးစားပေးမည်။ သို့သော် သူစကားပြောရာတွင် ဟိတ်ဟန်မလုပ်ပါ။ ရော်ဘင်ကျွန်းမှ အကျဉ်းထောင်၏ သန့်စင်ခန်းစနစ်အကြောင်း အသေးစိတ် ပြောပြ သလို၊ သူ့အသက် ၁၆ နှစ်က သူတို့မျိုးနွယ်စု ဓလေ့ထုံးတမ်းအရ လိင်တံ ထိပ် အရေပြားလှီးခံရသည့်အချိန်က ခံစားချက်အကြောင်းကိုလည်း တိတိကျကျပြောပြလိမ့်မည်။ လန်ဒန်၊ သို့မဟုတ် ဂျီဟန်းနစ်ဘတ်တွင် ငွေထည်အလှ ပန်းကန်အသုံးအဆောင်များဖြင့် စားသောက်သော်လည်း သူ၏ရုပ်မြေ ‘ထရန်စကီ’ တွင်မူ ဓလေ့ထုံးစံအတိုင်းလက်ဖြင့် ထမင်းစား သည်။

နယ်လ်ဆန်မင်ဒဲလားသည် စေ့စပ်သေချာသည်။ တစ်ရှူးဘူး ထဲမှ တစ်ရှူးယူပြီးလျှင် သေချာခေါက်ပြီးမှ သူ့အင်္ကျီရှေ့အိတ်ကပ်တွင်

ထည့်တတ်သည်။ တစ်ခါက သူ၏အင်တာဗျူးတစ်ခု အချိန်တွင် သူ့ခြေအိတ်တစ်ဖက်မှာ ပြောင်းပြန်ဖြစ်နေသည်ကို သတိထားမိပြီး ပြန်ပြင်ဝတ်သည်။ အကျဉ်းထောင်တွင် အနှစ် ၂၀ အတွင်းသူရေးသည့် စာတိုင်းကို အပိုတစ်စောင် ကူးယူထားလေ့ရှိသည်။ ရသည့်စာများကို ရရှိသည့်နေ့စွဲ၊ သူစာပြန်ရေးသည့် နေ့စွဲတို့ဖြင့် စာရင်းပြုစုထားသည်။ ဂရာစာမာချဲလ်နှင့် လက်မထပ်မီအချိန်အထိ သူ၏ နေအိမ်ရှိ နှစ်ယောက်အိပ်ခုတင်တွင် တစ်ဖက်တည်း၌သာ အိပ်လေ့ရှိသည်။ ကျန် တစ်ဖက်ကို လုံးဝအသုံးမပြုပါ။ အိမ်တွင်ဖြစ်ဖြစ်၊ ဟိုတယ်တွင်ဖြစ်ဖြစ်၊ နံနက် အရုဏ်မတက်မီ အိပ်ရာမှထပြီး သူ့အိပ်ရာကို သန့်ပြန်အောင် ခင်းကျင်းသည်။ သူ အိပ်ရာကိုယ်တိုင်ခင်းသည်ကို မြင်သော ဟိုတယ် ဝန်ထမ်းအချို့၏ အံ့ဩမှုကို ကျွန်တော်မြင်ဖူးသည်။ သူသည် အချိန်ကို လေးစားပြီး အချိန်မတိကျသူများကိုစာရိတ္တချို့ယွင်းမှု ရှိသူများဟု သတ်မှတ်သည်။

ကျွန်တော် နယ်လ်ဆန်မင်ဒဲလားကဲ့သို့ ငြိမ်ငြိမ်လေးနေတတ်သူ ကို မတွေ့ဖူးပါ။ သူထိုင်နေလျှင်၊ သို့မဟုတ် တစ်စုံတစ်ရာကို နားထောင် နေလျှင်သူ့လက်ချောင်းများဖြင့်တစ်စုံတစ်ခုကိုတီးခေါက်ခြင်း၊ သူ့ခြေ ထောက်များကို လှုပ်နေခြင်း၊ ဟိုသည်ထသွားခြင်းတို့ကို လုပ်လေ့ မရှိပါ။ ကျွန်တော် သူ့နက်ကတိုင်ကို ညှိပေးခြင်း၊ သူ့အင်္ကျီကို ပြန်အောင် သပ်ချ ပေးခြင်း၊ မိုက်ကရိုဖုန်းကိုအင်္ကျီတွင် ချိတ်ပေးခြင်းတို့ ပြုလုပ်သည့်အခါ သူငြိမ်လွန်းသဖြင့် ရုပ်တုတစ်ခုကို ဆောင်ရွက်ပေးခြင်းနှင့် တူနေသည်။ သူသင့်ကိုနားထောင်နေလျှင် သူပုံစံသည် အငြိမ်ဓာတ်ပုံနှင့် တူသည်။ သူ့အသက်ရှူနေသည်ကိုပင် သင် သတိထားမိမည် မဟုတ်ပါ။

သူ့ထံတွင် သင့်ကို ဆွဲဆောင်နိုင်သည့် ညှို့ဓာတ်ရှိသည်။ သူ့ ကိုယ်သူလည်းသိသည်။ သူသည် သင်ပြောနေသည့် စကားအပေါ် အာရုံ ရှိသည်။ ယဉ်ကျေးပျူငှာသည်။ ခင်မင်စရာကောင်းသည်။ ထို့ပြင် (သူမ နှစ်သက်သည့် စကားလုံးဖြင့် ပြောရမည်ဆိုလျှင်) ညှို့ယူဖမ်းစားနိုင်စွမ်း

ရှိသည်။ ရှိအောင်လည်းကြိုးစားသည်။ သင့်ကိုမတွေ့မီ သင့်အကြောင်း ရသလောက်စုံစမ်းထားမည်။ သူ့အကျဉ်းထောင်မှ လွတ်ခဲ့စဉ်အချိန်က ထိုစဉ်က သတင်းထောက်များ၏ အရေးအသားများကို သေချာဖတ်ပြီး တစ်ဦးချင်းကို ရေးသားမှုအလိုက် ထောက်ပြပြီး ချီးကျူးသည်။ ညို့ဓာတ် သူများ၏ထုံးစံအတိုင်း သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း အလွယ်တကူ အညှို့ခံသည်။ သူ့ကို သင်သဘောကျသည်ကိုသိစေခြင်းဖြင့် ထိုအရာကို သင်စွမ်း ဆောင်နိုင်မည်။

သူ၏ညို့ဓာတ်သည် နိုင်ငံရေးအတွက်ဖြစ်သလို ကိုယ်ရေး ကိုယ်တာအတွက်လည်း ဖြစ်သည်။ နိုင်ငံရေးဆိုရာတွင် စည်းရုံးတိုက် တွန်းမှုသည် အဓိကကျသည်။ မင်ဒဲလားသည် သူ့ကိုယ်သူ့ ဆက်ဆံရေး ကောင်းလှသူတစ်ဦးအဖြစ် မခံယူပါ။ စည်းရုံးတိုက်တွန်းမှု ကောင်းသူ အဖြစ်သာ ခံယူသည်။ သူသည် ယုတ္တိဆန်စွာ အကျိုးသင့်အကြောင်းသင့် ဆွေးနွေးခြင်း၊ သို့မဟုတ် ညို့ဓာတ် အသုံးပြုခြင်း၊ သို့မဟုတ် ထိုနည်း နှစ်မျိုးစလုံး အသုံးပြုခြင်းဖြင့် သင့်အား စည်းရုံးမည်။ သူသည် သင့်ကို တစ်ခုခုဆောင်ရွက်ရန် အမိန့်ပေးသည်ထက် တိုက်တွန်းလိမ့်မည်။ သို့သော် လိုအပ်ပါက သင့်ကို သူ့အမိန့်ပေးလိမ့်မည်။

သူ့ကို သူများနှစ်သက်သည်ကို လိုလားသည်။ အထင်ကြီး လေးစားသည်ကိုလည်းကြိုက်သည်။ သူများ မျှော်လင့်ချက်ကို မဖြည့် ဆည်းပေးနိုင်မည်စိုးသည်။ သင် သူနှင့်တွေ့ဆုံပြီးသည့်အချိန်တွင် သင့် အနေဖြင့် သူသည် သင်မျှော်လင့်ထားသည့်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ဧကန်ဖြစ် ကြောင်းခံစားစေလိုသည်။ ထိုကဲ့သို့ ဖြစ်ရန်အတွက် ဝါယမစိုက်ထုတ်ဖို့ လိုသည်။ သို့သော် သူနှင့်တွေ့ဆုံသူတိုင်းအတွက် ထိုဝါယမကို သူ စိုက် ထုတ်သည်။ မည်သူ့ကိုမျှလျှော့ပြီး မဆက်ဆံပါ။ လူတိုင်းကို 'မင်ဒဲလား စိတ်ဓာတ်' အပြည့်အဝဖြင့် ဆက်ဆံသည်။ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေလျှင်မူ သူ၏ မျက်လုံးများစင်းလာပြီး မတ်တတ်အိပ်နေသည်ဟု ထင်ရသည်။ သို့သော်လည်း ကျွန်တော့်အနေဖြင့် သူ့လောက် တစ်ည အိပ်ရုံမျှဖြင့်

ထိုမျှလောက် ပြန်လည်လန်းဆန်းသွားသူမျိုးကို မမြင်ဖူးပါ။ ည ၁၀ နာရီတွင် ဖြူဖပ်ဖြူရော်ဖြစ်နေသောသူသည် နောက် ရှစ် နာရီအကြာ နံနက် ၆ နာရီတွင်၊ တက်ကြွလန်းဆန်းပြီး အသက် ၂၀ ပြန်ငယ် သွားသည့် ပုံပန်းသဏ္ဍာန်ဖြစ်နေသည်။

သူ၏ နှစ်လိုဖွယ်ရာအပြုအမူသည် သူသင့်ကို မည်မျှသိသည် ဆိုခြင်းနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဆက်နွယ်မှု ရှိသည်။ သူသည် သူစိမ်းများကို နွေးထွေးစွာဆက်ဆံပြီး ရင်းနှီးသူများကို ခပ်စိမ်းစိမ်းဆက်ဆံသည်။ သူ့ဝန်းကျင်သို့ ဝင်ရောက်လာသော လူသစ်မှန်သမျှကို နွေးထွေးသည့် အပြုံးဖြင့် ဆီးကြိုနှုတ်ဆက်သည်။ သို့သော် ထိုအပြုံးသည် အပြင်လူများ အဖို့ သီးသန့်ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်သူ့ကို သူ၏သား၊ သူ၏သမီးများ၊ သူ၏ညီမများနှင့်အတူ မကြာခဏတွေ့ဖူးသည်။ ထိုသူတို့ သိသော မင်ဒဲလားသည် ခက်ထန်ပြီး မပြုံးရွှင်သော အသွင်အပြင်ရှိကာ သူတို့၏ ပြဿနာများကိုလည်း စာနာမှု သိပ်မပေးနိုင်သူတစ်ဦးဖြစ်သည်။ သူ သည် ဝိတိုရိယခေတ်ကကဲ့သို့ ရှေးကျသော အာဖရိကန် ဖခင်တစ်ဦးဖြစ် သည်။ ခေတ်သစ်ဖခင်တစ်ဦး မဟုတ်ပါ။ သူ့ဆွေးနွေးရန် မလိုလားသော အကြောင်းအရာတစ်ခုကို ပြောမိလျှင် မျက်မှောင်ကြုတ်လေ့ရှိသည်။ နှုတ်ခမ်းသည် အပြုံး၏ ပြောင်းပြန်ပုံသဏ္ဍာန် ဖြစ်သွားသည်။ သင်သူ့ကို အဆိုပါအကြောင်းဆက်ပြောလျှင် သူ့မျက်နှာသည် အေးစက်လာပြီး အာရုံလွဲပြောင်းရန် ပြုမူလိမ့်မည်။ ထိုသို့ဆိုပါက နေသာသော နေ့တစ် နေ့သည် ရုတ်ခြည်းမှောင်မည်းလာသလို ဖြစ်သွားလိမ့်မည်။

မင်ဒဲလားသည် ရုပ်ဝတ္ထုပစ္စည်း ပိုင်ဆိုင်မှုကို အလေးမထားပါ။ ကားနာမည်များ၊ ဧည့်ခန်းထိုင်ခုံ အမျိုးအစားများ၊ နာရီအမျိုးအစားများ ကိုမသိပါ။ သိရန်လည်းမကြိုးစားပါ။ သို့သော် တစ်ခါက သူ့ကိုယ်ရံတော် တစ်ဦးကို သူ့နှစ်သက်သည့် ဖောင်တိန်ပင်ဝယ်ယူရန် တစ်နာရီကြာ ကားမောင်းရသည့် ဝေးကွာသောနေရာသို့သွားခိုင်းသည်။ သူ့သားသမီး များကို ငွေအပေးရက်ရောသည်။ သို့သော် သင်သူ့စားပွဲထိုး ဖြစ်လျှင်

၆ မြနှင်းဆီ (Mrs Hninzi)

တော့ သူ့ထံမှ လက်ဖက်ရည်ဖိုးများများရရန် မမျှော်လင့်ပါနှင့်။ ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦး တစ်ခါက ဂျီဟန်းနစ်ဘတ်မြို့ရှိ ခေတ်မီစားသောက် ဆိုင်တစ်ခုတွင် နေ့လယ်စာ အတူစားကြသည်။ စားပွဲထိုးများက သူ့ကို အထူးဂရုစိုက်ကြသည်။ စားသောက်စရိတ်သည် စုစုပေါင်း ရန်း တစ်ထောင်ကျသည်။ မင်ဒဲလားက သူ့လက်ထဲမှ အကြွေစေ့များကို စိစစ်ပြီး စားပွဲတွင် အကြွေစေ့အနည်းငယ်ကိုသာ ချထားခဲ့သည်။ သူ့ ထသွားသည့်အခါ ကျွန်တော်ကစားပွဲထိုးကို ရန်းတစ်ရာတန် တစ်ရွက် လက်သိပ်ထိုးပြီး ပေးခဲ့သည်။ ကျွန်တော် ဤသို့ ပြုလုပ်သည်မှာ တစ်ကြိမ် မကပါ။

သူသည် သူမှန်သည်ဟုထင်သော အကြောင်းအရာတစ်ခု အတွက် မဆုတ်မနစ်၊ မလျော့သော ဇွဲလုံ့လဖြင့် ကာကွယ်ပြောဆိုသူ တစ်ဦးဖြစ်သည်။ သူက 'ဒါမျိုးတော့ မဖြစ်သင့်ဘူး' ဟု ပြောသည်ကို အကြိမ်ပေါင်းများစွာ ကျွန်တော်ကြားဖူးသည်။ သေးငယ်သည့် အကြောင်းအရာဖြစ်ဖြစ်၊ နိုင်ငံတကာအရေးပါသည့် အကြောင်းအရာ ဖြစ်ဖြစ် သူ့လေသံမှာတစ်သံတည်းပင်။ ထိုလေသံကို သူ့လုံခြုံရေး အစောင့်တစ်ဦး၏သော့ဖြင့် သူ့ရုံးခန်းကို ဖွင့်မရသည့်အခါကသုံးသလို၊ တောင်အာဖရိကသမ္မတ အက်ဖ်ဒဗလျူဒီကလတ်နှင့် ဖွဲ့စည်းပုံကိစ္စ ညှိနှိုင်းဆွေးနွေးသည့်အခါတွင်လည်း သမ္မတကို တိုက်ရိုက်ပြောသည်ကို ကြားရသည်။ ထိုစကားစုကို ရော်ဘင်ကျန်း အကျဉ်းထောင်တွင် အစောင့်တစ်ယောက်၊ သို့မဟုတ် အကျဉ်းထောင် အကြီးအကဲကို ပြောသည့်အခါတွင်လည်း ထိုနည်းလည်းကောင်းပင် သုံးစွဲသည်။ 'ဒါမျိုး တော့ မဖြစ်သင့်ဘူး'။ အခြေခံအားဖြင့် မျှတမှု မရှိခြင်းကို သည်းမခံနိုင် ခြင်းသည် သူ့ကိုတွန်းအားပေးသည့်အရာ၊ သူ၏စိတ်မကျေနပ်မှုကို နှိုးဆွပေးသည့်အရာဖြစ်သည်။ အပါသိုက်၏ အဓိကကျသည့်တရား မမျှတမှုအပေါ် သူ၏ရိုးရှင်းသည့် ခံယူချက်သည် ထိုနည်းလည်းကောင်း ပင်။ အမှားတစ်ခုကိုမြင်၍ မှန်အောင်လုပ်ရန် သူကြိုးစားသည်။ တရား မမျှတမှုကို မြင်၍ ပြင်ရန် သူကြိုးစားသည်။

ကျွန်တော်ထိုအကြောင်းအရာများကိုမည်သို့သိသနည်း

ကျွန်တော် နယ်လ်ဆန်မင်ဒဲလားနှင့် သူ့အတ္ထုပ္ပတ္တိရေးရန် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်သည်။ ကျွန်တော်သူနှင့် သုံးနှစ်ခန့်အတူရှိနေခဲ့သည်။ ထိုကာလအတွင်းသူနှင့် ကျွန်တော်နေ့တိုင်းလိုလို ဆုံတွေ့သည်။ ကျွန်တော် သူနှင့်ခရီးအတူသွားသည်။ ထမင်းအတူစားသည်။ သူ့ဖိနပ်ကြိုးကိုချည်ပေးသည်။ သူ့နက်ကတိုင်ကို ညှိပေးသည်။ သူ့ဘဝ၊ သူ့အလုပ်အကြောင်း နာရီပေါင်းများစွာ အတူဆွေးနွေးကြသည်။

ကျွန်တော် မင်ဒဲလားနှင့် ဆုံစည်းရန် အကြောင်းဖန်လာသည်မှာ အမှတ်မထင်တိုက်ဆိုင်မှုတစ်ခုဖြစ်သည်။ ကျွန်တော် တောင်အာဖရိကသို့ မရည်ရွယ်ဘဲရောက်သွားခဲ့သည်။ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် ဂျာနယ်လစ်တစ်ဦးက တောင်အာဖရိကသွားရန် ကိစ္စတစ်ခုကို နောက်ဆုံးအချိန်ကျမှ ကပ်ပြီးဖျက်သိမ်းသည်။ ကျွန်တော် သူ့အစား သွားရောက်ခဲ့သည်။ ထိုခရီးတွင် သိခဲ့ရသည့်အချက်အလက်တို့အပေါ် မှီငြမ်းပြီး တောင်အာဖရိကမြို့ငယ်တစ်ခု၏ အပါသိုက်အောက်နေထိုင်မှုစနစ်အကြောင်း စာအုပ်တစ်အုပ်ရေးသည်။ ထိုစာအုပ်ကို မင်ဒဲလား၏ ဘဝမှတ်တမ်းထုတ်မည့် အယ်ဒီတာက မတော်တဆ ဖတ်ရသောအခါ မင်ဒဲလား၏ ဘဝဇာတ်လမ်းကို မင်ဒဲလားနှင့်အတူ လက်တွဲပြုစုရန် အခွင့်အလမ်းကို ကျွန်တော့်အား ကမ်းလှမ်းသည်။

သို့ဖြင့် ကျွန်တော် ၁၉၉၂ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလတွင် ဂျီဟန်းနစ်ဘတ်မြို့တွင်ရောက်ရှိပြီး မင်ဒဲလားကိုတွေ့ရန် စောင့်ဆိုင်းနေရသည်။ ထိုအချိန်ကာလသည် တောင်အာဖရိက၏ သမိုင်းတွင် ခက်ခဲမှုများ၊ သွေဖည်ဖောက်ပြန်မှုများရှိနေသောကာလ ဖြစ်သည်။ စည်းလုံးညီညွတ်မှုမရှိခြင်းကြောင့် ပြည်တွင်းစစ်ဖြစ်ရန် အန္တရာယ်ရှိနေသည်။ မင်ဒဲလား အကျဉ်းထောင်မှ လွတ်ထားသည်မှာ သုံးနှစ် မပြည့်သေးပါ။ သူ၏အာဏာစက် ကျစ်လျစ်ခိုင်မာအောင် ကြိုးပမ်းနေချိန်ဖြစ်သည်။ သူ၏ဦးဆောင်မှုဖြင့် နိုင်ငံ၏သမိုင်းတွင် ပထမဦးဆုံးဖြစ်မည့် ဒီမိုကရေစီ ရွေးကောက်ပွဲသို့ ဦးတည်လှုပ်ရှားနေသည်။ သူ့အတ္ထုပ္ပတ္တိ

၈ မြနှင်းဆီ (Mrs Hninzi)

ပြုစုရန်မှာ သူ၏လုပ်ရန်ရှိစာရင်းတွင် နံပါတ် ၁ တော့မဟုတ်ပါ။ သို့သော် သူ့ဇာတ်လမ်းကိုသူ့ကိုယ်တိုင်ပြောပြလိုသည့် ဆန္ဒတော့ရှိသည်။ သူ့ကို ကျွန်တော်တွေ့ခွင့်မရမီ ကျွန်တော့်ကို တစ်လတိတိ စောင့်ဆိုင်းစေသည်။ တွေ့သည့်အခါ ကျွန်တော့်စီမံကိန်းကို ကျွန်တော် ဖျက်မိမလိုဖြစ်သွားခဲ့သည်။ သူ၏ရုံးဟောင်း အေအင်န်စီရုံးချုပ်၏ အပြင် စောင့်ဆိုင်းခန်းတွင် ကျွန်တော်သူ့အလာကို ထိုင်စောင့်နေစဉ် သူ့ရောက်လာသည်။ သို့သော် ကျွန်တော် မျှော်နေသည့်ဘက်မှမဟုတ်ဘဲ ခန်းမကို ဖြတ်လျှောက်ကာ အခြားတစ်ဖက်မှဝင်လာသည်။ သူ့လမ်းလျှောက်သည်မှာ ထိန်းချုပ်မှုကြောင့် နွေးကွေးနေသည်။ အနွေးရုပ်ရှင်ပြကွက်နှင့်တူသည်။ ကျွန်တော်ပထမဦးဆုံး သတိပြုမိသည်မှာ သူ၏ အသားအရေပင်ဖြစ်သည်။ နူးညံ့လှပသော ညိုဝါရောင်ဖြစ်သည်။ မျက်နှာသွင်ပြင်မှာ လှပသည်။ မေးရိုးမြင့်ပြီး အာရှဆန်သည်။ အရပ်မှာ ၆ ပေ ၂ လက်မ ရှိသည်။ သူ့ဦးခေါင်း၊ သူ့လက်များ၊ အားလုံးသည် ထည်ဝါသည်။ သူ့အနားရောက်လာသည့်အခါ ကျွန်တော် မတ်တတ်ရပ်လိုက်သည်။

သူက ‘ဟုတ်ကဲ့၊ ခင်ဗျားက . . . ’ ဟု ဆိုပြီး နာမည်ကွက်လပ်ဖြည့်ပြောရန် ကျွန်တော့်ကိုစောင့်နေသည်။ ကျွန်တော်က ‘ရစ်ချတ် စတင်ဂဲလ်’ ဟုပြောလိုက်သည်။ သူ့လက်ကိုကမ်းသည်။ ထိုလက်သည် ပြည့်ဖြိုးပြီး နွေးထွေးခြောက်သွေ့သည်။ လက်ချောင်းများသည် အသားအူချောင်းများကဲ့သို့တူတ်သည်။ သို့သော် နှစ်ပေါင်းများစွာ အလုပ်ကြမ်းလုပ်ခဲ့ခြင်းကြောင့် အရေခွံမာနေသည်။ သူ့ကျွန်တော့်ကို အထက်အောက်ကြည့်သည်။ ‘အင်း. . . မောင်ရင်က လူငယ်တစ်ယောက်ပဲ’ ဟု ပြုံးပြီးပြောသည်။ ‘လူငယ်’ ဟု ပြောလိုက်သည့် လေသံမှာ ချီးကျူးသည့် လေသံမဟုတ်ပါ။ ထို့နောက် သူ့ရုံးခန်းသို့ဝင်ရန်ဖိတ်ခေါ်သည်။ ရုံးခန်းသည် ကျယ်ပြန့်သန့်ရှင်းသည်။ ပစ္စည်းများစနစ်တကျရှိသည်။ အလှသုံးရုံးခန်းဟု ထင်မိသော်လည်းမဟုတ်ပါ။ သူ့လက်ထောက်

အမျိုးသမီးတစ်ဦးနှင့်စကားပြောရန် ခေတ္တရပ်လိုက်ပြီး ထိုအမျိုးသမီးက လက်မှတ်ရေးထိုးရန်စာရွက်တစ်ရွက်ပေးသည်။ သူက စာရွက်ကို တမင်တကာဖြည်းညင်းစွာ ယူသည်။ သူလုပ်သမျှသည် ချင့်ချိန်ပြီး လုပ်နေမှန်းသိသာသည်။ ထို့နောက် သူ့စားပွဲတွင်ထိုင်ကာ ထိုစာရွက်ကို သူဖတ်သည်။ အပေါ်ယံဖတ်ခြင်းမဟုတ်ဘဲ အသေးစိတ်ဖတ်နေခြင်းဖြစ် သည်။ ထို့နောက် စာရွက်အောက်ခြေတွင် သူ့လက်မှတ်ကို ယခုမှ လက်မှတ်စထိုးသူတစ်ဦးလို ဖြည်းညင်းစွာရေးထိုးသည်။

ထို့နောက် ဆိုဖာခုံရှည်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ရှိ အကြိမ်ကြိမ်သုံး စွဲမှုကြောင့် ဟောင်းနွမ်းနေသော သားရေခုံတွင် သူထိုင်လိုက်သည်။ ကျွန်တော် ဘယ်အချိန်က ရောက်သည်ကိုမေးသည်။ သူ့အသံသည် အသံထိန်းခလုတ်တပ်ဆင်ထားသည့် နှံ့ရှည်သံကဲ့သို့ အနည်းငယ်ဝါး သည်။

‘မောင်ရင်လာတာ ဒီကိစ္စတစ်ခုတည်းအတွက်လား။ တခြား ကိစ္စရောရှိသေးလား။’ ကျွန်တော်စိတ်ညစ်သွားသည်။ သူ့မေးခွန်း၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ၊ သူ့အတ္ထုပ္ပတ္တိရေးရန်အတွက်နှင့် ခရီးတစ်ခုမထွက်လာ သင့်ဟု သဘောရှိသည်။ ကျွန်တော်က သူ့စာအုပ်အတွက်သာ လာခြင်း ဟု ပြောလိုက်သည်။ သူ့ခေါင်းညိတ်သည်။ စကားကိုမလိုအပ်ဘဲ မပြော ပါ။ သူက ဒီဇင်ဘာလ ၁၅ ရက်နေ့မှစပြီး ခေတ္တအနားယူရန် စဉ်းစား ထားပြီးသူ့ရုံးဝန်ထမ်းများကသူနှင့်ကျွန်တော်စကားပြောရန် ၄ ရက် ၅ ရက်ခန့် ဖယ်ပေးထားကြောင်းပြောသည်။ အနားယူရန် ရက်မှာ ၁၀ ရက်ခန့် လိုသေးပြီးယင်းမတိုင်မီ ကျွန်တော်နှင့် ဆွေးနွေးမှု ပြီးဆုံးနိုင် မည်ဟု မျှော်လင့်ကြောင်းပြောသည်။ ကျွန်တော်သူ့ကိုတွေ့ရန် တစ်လ စောင့်ခဲ့ရသည်။ ဖုန်းဆက်လျှင် ပြန်လည်ဖြေကြားခြင်းမရှိခဲ့။ ကျွန်တော် သူ့အကြောင်း သုတေသနပြုလုပ်ပြီး ပြင်ဆင်ခဲ့သည်။ ထိုကိစ္စများ အားလုံးကြောင့် ကျွန်တော် စိတ်ရှုပ်ထွေးသွားပြီး သူ့ကို အသံမြှင့်ကာ အော်ပြောမိသည်။ ‘၄ ရက်၊ ၅ ရက်ဟုတ်လား။ လူကြီးမင်းရဲ့ စာအုပ်ကို

ကျွန်တော်တို့ ၄၊ ၅ ကြိမ်တွေ့ဆုံဆွေးနွေးရုံနဲ့ ပြီးမယ်လို့ထင်ရင် လူကြီးမင်း၊ လူကြီးမင်း... '။ ကျွန်တော် 'ကိုယ့်ဘာသာ ညာနေတာပဲ' ဆိုသည့် စကားအတွက် သင့်တော်သည့်အခြားစကားလုံး ရှာမရဖြစ်နေသည်။

ကျွန်တော် မင်ဒဲလားရှေ့မှောက်တွင် ၁၀ မိနစ်ပင် မပြည့်သေးချိန်မှာ သူသည်အခြေအနေမှန်ကို မဆုပ်ကိုင်နိုင်သူဟု ကျွန်တော် ပြောမိသလိုဖြစ်သွားသည်။ သူက မျက်ခုံး အနည်းငယ်ပင့်ပြီး ကျွန်တော့်ကိုကြည့်သည်။ ထို့နောက် မတ်တတ်ရပ်လိုက်သည်။ ကျွန်တော့်ကို သွားစေချင်သည့်သဘောဖြစ်သည်။ ထို့နောက် သူ့စားပွဲသို့ လျှောက်သွားပြီး သူ့လက်ထောက်ကို အင်တာကွမ်းနှိပ်ခေါ်ပြီး 'မစ္စတာစတင်ဂဲလ်နဲ့ ကျွန်တော်နဲ့ အချိန်ဇယားတစ်ခု ရေးဆွဲဖို့ စီစဉ်နေကြတယ်' ဟု ပြောလိုက်သည်။ သူက သူ့ထိုညနေတွင်အခြားကိစ္စတစ်ခုရှိနေကြောင်း၊ ကျွန်တော့်ကို မလောလိုသော်လည်း တနင်္လာနေ့နံနက်တွင် သူ့လက်ထောက်နှင့် ဆက်သွယ်စေလိုကြောင်းပြောသည်။ ထို့နောက် ကျွန်တော် သူ့ရုံးခန်းမှ ထွက်ခဲ့ရသည်။ သူ့ဘဝမှ ထွက်လာခဲ့ခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ တနင်္လာနေ့ ညနေပိုင်းတွင် မင်ဒဲလားက ကျွန်တော့်ကို နောက်နေ့ နံနက် ၇ နာရီတွင် တွေ့ဆုံလိုကြောင်း သတင်းစကားကို သူ့ရုံးမှ ဖုန်းဖြင့် အကြောင်းကြားသည်။ ၇ နာရီအတိအကျတွင်သူနှင့် ကျွန်တော် ပထမနေ့ကအတိုင်း သူ့ရုံးခန်းတွင်တွေ့ဖြစ်ကြသည်။ သူက 'ကဲ စကြစို့' ဟု တရားသူကြီးတစ်ဦးက တရားခွင်တွင်အမှုစစ်ရန် ဖွင့်သည့်ဟန်နှင့် ပြောလိုက်သည်။ ကျွန်တော် လည်ချောင်းကိုဟန်လိုက်ပြီး ရှေးဦးစွာ ပထမ တွေ့ဆုံသည့်နေ့က ကျွန်တော့်အပြုအမူအတွက် တောင်းပန်လိုကြောင်း ပြောလိုက်သည်။ 'အဲဒီနေ့ကကျွန်တော် စကားပြောတာ ရိုင်းရိုင်းပျပျ ဖြစ်မိသွားရင် တောင်းပန်ပါတယ်'။ ကျွန်တော်မည်သည့် စကားလုံး သုံးရမည်ကို ကြံရာမရဘဲ သုံးလိုက်သည့် ထိုစကားလုံးသည် စိမ်းနေသည်။ သူကကျွန်တော့်ကို ကြည့်ပြီးပြုံးသည်။ ထိုအပြုံးက သူ့နားလည်သည်၊ ရယ်ချင်စိတ်ပင်ဖြစ်မိသည်၊ ဤလိုမျိုး ယခင်ကလည်း

ကြုံဖူးသည်ဟု ဖွင့်ဆိုနေသည်။ ‘ဟိုနေ့က ကျွန်တော်တို့ စကားပြောကြ တာကို ရိုင်းရိုင်းပျပျ ဖြစ်သွားတယ်လို့ မောင်ရင်ထင်ရင်၊ မောင်ရင်ဟာ တကယ့်ကို ရည်မှန်တဲ့ လူငယ်တစ်ယောက်လိုပဲတွေးခေါ်သေးတယ်’ ဟု သူပြောသည်။ ‘ရိုင်းရိုင်းပျပျ’ ဆိုသည့် စကားလုံးကို သေချာပီသ အောင်ပြောသည်။ ကျွန်တော် ရယ်လိုက်သည်။ သူသည် အကျဉ်း ထောင်ထဲတွင် ၂၇ နှစ် နေခဲ့ရပြီး အစောင့်များက များသောအားဖြင့် နှိမ့်ချဆက်ဆံခြင်းကို ခံခဲ့ရသည်။ သာမန်အားဖြင့် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ် မှုတို့ကိုလည်း ခါးစည်းခံခဲ့ရသည်။ ထိုစဉ် မတိုင်မီက ရဲနှင့် စစ်သားများ က သူ့ကို မဖြစ်မနေ ဖမ်းဆီးရမည့် အကြမ်းဖက်သမားတစ်ဦးအနေဖြင့် နောက်ယောင်ခံလိုက်ခဲ့ကြသည်။ သူ့နေသည့်နိုင်ငံတွင် လူဖြူတို့က သူ့လို လူမည်းတစ်ဦးကို လူသားတစ်ဦးကဲ့သို့ မဆက်ဆံကြ။ ယင်းသည် ရိုင်းပျ ခြင်းထက် ပိုဆိုးသည်။

ကျွန်တော်တို့ခင်မင်မူ ထိုမှစတင်ခဲ့သည်။နောက် နှစ်နှစ် အတွင်း ကျွန်တော်သူနှင့် အင်တာဗျူးချိန် စုစုပေါင်းနာရီ ၇၀ ကျော်ရခဲ့ သည်။ သို့သော် ထိုနာရီအရေအတွက်သည် သူနှင့်အတူကုန်ဆုံးခဲ့သည့် နာရီများ၊ နေ့ရက်များ၊ လများနှင့်စာလျှင် မပြောပလောက်ပါ။ ကျွန် တော် အစကနဦးကပင် သူ၏ အစည်းအဝေးများ၊ အခမ်းအနားများ၊ အပန်းဖြေရက်များ၊ နိုင်ငံတော်ခရီးစဉ်များတွင် တတ်နိုင်သမျှ လိုက်ပါ ရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ ဟောက်တန်မြို့ရှိ သူ၏နေအိမ်တွင် သူနှင့် နာရီ ပေါင်းများစွာနေထိုင်သည်။ ထရန်စကီရှိ သူ၏ကျေးလက်အိမ်သို့ ခရီး အတူ နှင်ကြသည်။ အမေရိက၊ ဥရောပနှင့် အာဖရိကအခြားဒေသများ သို့ သူနှင့်လိုက်သွားသည်။ ကျွန်တော်သည် သူ၏အရိပ်သဖွယ်ဖြစ်ခဲ့ သည်။ သူနှင့်အတူရှိသောအချိန်များကို မှတ်တမ်းပြုစုထားခဲ့ရာ ထိုမှတ် တမ်းသည် စာလုံးရေတစ်သိန်းနှစ်သောင်း (၁၂၀,၀၀၀) ရှိသည်။ ယခု စာအုပ်သည် ထိုမှတ်တမ်းများကိုအဓိကအခြေခံသည်။ မည်သူမဆို နယ်လ်ဆန်မင်ဒဲလားနှင့် အချိန်အတော်ကြာနေဖူးလျှင် ထိုအချိန်သည်

အကျိုးရှိရုံမက အလွန်စိတ်ကြည်နူးဖွယ်ရာဖြစ်သည်ကို သိပါလိမ့်မည်။ သူ့ရှိနေချိန်သည် ရွှေရောင်သန်းသည်။ လင်းလက်သည်။ သင်အရပ် ပိုမြင့်လာသကဲ့သို့၊ ပိုပြည့်စုံလာသကဲ့သို့ ခံစားရမည်။ များသောအားဖြင့် သူသည်စိတ်တက်ကြွသည်။ ယုံကြည်မှု ပြည့်ဝသည်။ သဘောကောင်း သည်။ ပျော်တတ်သည်။ လေးလံသော ကမ္ဘာ့ပြဿနာများ သူ့ပခုံး ထက်တွင် ရှိနေလျှင်ပင် ပေါ့ပါးသယောင်ပြုမှုတတ်သည်။ သူနှင့်အတူ ရှိနေလျှင် နောင်သမိုင်းတွင်မည့် အကြောင်းအရာတစ်ခုကို သင် မျက်မြင်တွေ့နေရသည်ဟု ခံစားမိမည်။ သူ၏ဘဝ၊ သူ၏အတွေး အခေါ်များနှင့် သူ၏နှလုံးသားရေးရာ တစ်စိတ်တစ်ဒေသကို ကျွန်တော့် အား ပေးသိသည်။ သူ၏နှိုးဆော်မှုကြောင့် ကျွန်တော့်ဇနီးဖြစ်လာသည့် တောင်အာဖရိကသူနှင့် လက်ထပ်ဖြစ်ခဲ့သည်။ သူသည် ကျွန်တော့် သားဦး၏ ခေါင်းကိုင်ဖခင်ဖြစ်လာသည်။ ကျွန်တော်သူ့ကို ချစ်ခင် လေးစားသည်။ ကျွန်တော့်ဘဝတွင်ဖြစ်သမျှ အကောင်းအများစုသည် သူနှင့်ပတ်သက်နေသည်။ စာအုပ်ပြီးဆုံးသွားသဖြင့် သူ့ထံမှ ခွဲခွာရချိန် တွင် ကျွန်တော့်ဘဝမှနေမင်း၏ အလင်းရောင် ထွက်ခွာသွားသကဲ့သို့ ခံစားခဲ့ရသည်။ သူနှင့် ကျွန်တော်နောက်ပိုင်းနှစ်များတွင် ရံဖန်ရံခါ တွေ့ဖြစ်ပါသေးသည်။ ကျွန်တော့်သားနှစ်ဦးကိုလည်း သူ့အချိန်ပေး တွေ့ဆုံသည်။ သူတို့ကမင်ဒဲလားကို 'ကြင်နာမှုများပေးသော အဘိုးတစ် ယောက်' ဟု သဘောထားကြသည်။ သို့သော် ယခုအခါ သူနှင့်ပုံမှန် မတွေ့ဖြစ်တော့ပါ။ ဤစာအုပ်သည် သူ့ကျွန်တော့်ကို ပေးခဲ့သောအချိန် နှင့် သံယောဇဉ်အတွက် ကျေးဇူးတင်လွှာဟုဆိုနိုင်သလို သူ့ထံမှ စာနာ ထောက်ထားမှု၊ ဉာဏ်အမြော်အမြင်ရှိမှု အကျိုးရလဒ်တို့ကို တိုက်ရိုက် ခံစားခွင့်မရလိုက်သူများအတွက် လက်ဆောင်မွန်တစ်ခုလည်းဖြစ်ပါ သည်။

နယ်လ်ဆန်မင်ဒဲလား၏ ဘဝတစ်လျှောက် ဆရာများစွာ ရှိခဲ့ သည်။ သို့သော် အထူးကဲဆုံးဆရာမှာ အကျဉ်းထောင်ပင်ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်တို့ ယနေ့ယခုသိသော မင်ဒဲလားသည် အကျဉ်းထောင်မှ အချောကိုင် ပုံသွင်းခဲ့သော မင်ဒဲလားဖြစ်သည်။ ဘဝအကြောင်း၊ ခေါင်းဆောင်မှုအကြောင်းတို့ကို အရင်းအမြစ်များစွာမှ သူတတ်သိခဲ့သည်။ သူနှင့်ရင်းနှီးမှုသိပ်မရှိသော ဖခင်ထံမှလည်းကောင်း၊ သူ့ကို သားရင်းတစ်ယောက်နှင့်မခြား မြေတောင်မြှောက်ပေးခဲ့သော သမ်းဘူးချိုးနွယ်တို့၏ ဘုရင်ထံမှလည်းကောင်း၊ သူ၏ခိုင်မြဲသော မိတ်ဆွေနှင့် လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် ဝေါလ်တာဆစ်စူလူးနှင့် အော်လီဗာတမ်ဘိုတို့ထံမှလည်းကောင်း၊ သမိုင်းတွင်သည့် နိုင်ငံခေါင်းဆောင်ဝင်စတန်ချားချီးလ်နှင့် ဟေလီဆယ်လစီတို့ထံမှလည်းကောင်း၊ မက်ကီယာဗယ်လီနှင့် ခတာလ်စတိုင်းတို့၏စကားလုံးများမှ လည်းကောင်း သူသင်ယူခဲ့သည်။ သို့သော် သူအကျဉ်းထောင်တွင်နေထိုင်ခဲ့ရသော ၂၇ နှစ်သည် သူ့ကို ကြံ့ခိုင်စေသည်။ မလိုလားအပ်သောခံစားချက်များကို မေ့ပျောက်စေသည်။

အသက် ၇၁ နှစ်အရွယ်တွင် အကျဉ်းထောင်မှထွက်လာသော နယ်လ်ဆန်မင်ဒဲလားသည် အသက် ၄၄ နှစ်အရွယ်က အကျဉ်းထောင်သို့ ဝင်သွားသော နယ်လ်ဆန်မင်ဒဲလား မဟုတ်တော့ပါ။ မင်ဒဲလား အချုပ်ခံနေရစဉ်အချိန်က အေအင်န်စီအဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ဖြစ်လာခဲ့သည့် သူ၏အခင်ဆုံးသူငယ်ချင်း၊ သူ၏ တစ်ချိန်ကလက်တွဲဖော် ရှေ့နေ အော်လီဗာတမ်ဘိုက ငယ်ရွယ်သော မင်ဒဲလားအကြောင်း ပြောပြသည်ကို နားဆင်ကြည့်ပါ။ ‘လူတစ်ယောက်အနေနဲ့ မင်ဒဲလားဟာ စာနာထောက်ထားတတ်တယ်၊ စိတ်ခံစားချက်ပြင်းထန်တယ်၊ စိတ်ထိခိုက်လွယ်တယ်၊ စော်ကားတာတို့၊ အထက်စီးဟန်ပန်နဲ့ ဆက်ဆံတာတို့ ရှိခဲ့ရင် ခါးခါးသီးသီးခံစားတတ်ပြီး ချက်ချင်းလက်တုံ့ပြန်ချင်တဲ့စိတ် ရှိတယ်’။ စာနာထောက်ထားတတ်ပါသလား။ စိတ်ခံစားချက် ပြင်းထန်ပါသလား။ စိတ်ထိခိုက်လွယ်ပါသလား။ ခါးသီးစွာခံစားတတ်ပါသလား။ အကျဉ်းထောင်မှလွတ်လာသော နယ်လ်ဆန်မင်ဒဲလားသည် အပေါ်ယံအမြင်

အရ အထက်ဖော်ပြပါစိတ်ဓာတ်များ ရှိပုံမပေါက်တော့ပါ။ ယနေ့အခါ တွင် ထိုနာမဝိသေသနအားလုံးကို သူနှင့်တွဲသုံးခြင်းအား ကန့်ကွက်ပါ လိမ့်မည်။ တကယ်ပင်၊ သူမကြိုက်သူတစ်ယောက်ယောက်ကို ဝေဖန် သည့်အခါ ထိုနာမဝိသေသနများကို အသုံးပြုသည်။ သူ့ချီးကျူးလို သူများကိုဆိုလျှင် 'ဘက်မလိုက်တတ်'၊ 'ချင့်ချိန်တတ်သည်'၊ 'ထိန်းချုပ်နိုင် သည်' စသည်ဖြင့်ချီးကျူးသည်။ သူများကိုချီးကျူးသော စကားရပ်ကို ကြည့်လျှင် ကျွန်ုပ်တို့မိမိကိုယ်ကိုယ် မည်သို့မြင်သည်ကို ရောင်ပြန်ဟပ် သည်။ ထို့ကြောင့် သူ့အခြားသူများအတွက် အသုံးပြုသောနာမဝိသေသန များသည် သူ့ကိုယ်သူ ညွှန်းရမည်ဆိုလျှင် အသုံးပြုမည့် နာမဝိသေသန များပင်ဖြစ်သည်။

ဤခံစားမှုပြင်းထန်သည့် တော်လှန်ရေးသမား တစ်ယောက် သည် ချင့်ချိန်ဆောင်ရွက်တတ်သော နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်တစ်ဦး မည်သို့ဖြစ်လာခဲ့သနည်း။ အကျဉ်းထောင်တွင် သူသည်သူ၏ စိတ်ခံစား ချက်များကိုထိန်းချုပ်ရသည်။ အကျဉ်းထောင်အတွင်း၌ လူတစ်ယောက် အဖို့ ထိန်းချုပ်စရာဆို၍ မိမိစိတ်သာရှိသည်။ စိတ်ပေါက်ကွဲခြင်း၊ စိတ်ကို အလိုလိုက်ခြင်း၊ စည်းကမ်းမရှိခြင်းတို့အတွက် နေရာမရှိပါ။ သီးခြား လွတ်လပ်သည့်နေရာဟူ၍လည်းမရှိပါ။ မင်ဒဲလား အကျဉ်းကျခဲ့သည့် ရော်ဘင်အကျဉ်းထောင်သို့ ကျွန်တော်ပထမရောက်ခဲ့စဉ်က သူ၏ အချုပ်ခန်းကို မြင်ရသည့်အခါ ကျွန်တော် အာမေဇိုတ်သံပင်ပြုမိသည်။ သာမန်လူတစ်ဦးအတွက်ပင် လုံလောက်သည့် အခန်းနေရာမရှိပါ။ မင်ဒဲလားလို လူထွားအတွက်မပြောနှင့်တော့။ သူ့အိပ်ရာတွင် ခြေဆန့် ပြီး မအိပ်နိုင်ခဲ့ပါ။ အကျဉ်းထောင်သည် သူ့စိတ်ကို အမှန်တကယ်ပင် ပုံသွင်းလိုက်သည်။ အပိုလှုပ်ရှားမှုအတွက် နေရာမရှိသလို စိတ်လှုပ်ရှား မှုအတွက်လည်း နေရာမရှိပါ။ မလိုလားအပ်သည့် ခံစားချက်များကို ဖယ်ထုတ်ရသည်။ စည်းစနစ်ကျအောင်နေရသည်။ နံနက်တိုင်းနှင့် ညနေတိုင်း အချုပ်ခန်းကျဉ်းအတွင်းရှိ သူသုံးစွဲရန်ခွင့်ပြုထားသည့် ပစ္စည်းလေးများကို သပ်သပ်ရပ်ရပ်ပြန်စီလေ့ရှိသည်။ တစ်ချိန်တည်း

မှာပင် သူ့အနေဖြင့်နေ့စဉ်အကျဉ်းထောင်တွင် အထက်လူကြီးများထံမှ အခွင့်အရေးရပိုင်ခွင့်ကို တောင်းဆိုရသည်။ သူသည် အကျဉ်းသားများ၏ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ပြီး သူတို့ဘက်မှ ရပ်တည်ပေးရသည်။ သင် နောက်ဆုတ်သည်။ သို့မဟုတ် သင်နားလည်မှု ယူလိုက်သည်ဆိုသည်နှင့် အကျဉ်းသားအားလုံးက သိနိုင်သည်။ သူ့ကိုအခြားအကျဉ်းသားများ မည်သို့မြင်သည်ကို သူခံစားတတ်လာသည်။ သူသည် အခြားအကျဉ်းသားများထက်ပိုကျယ်ပြန့်သော အသိုင်းအဝိုင်းမှလာသူ ဖြစ်သော်လည်း အကျဉ်းထောင်သည်လည်း သူ့ကမ္ဘာနှင့်သူပင်။ ထိုနေရာတွင် ဦးဆောင်နိုင်မှုထိုနေရာမှ ထွက်လာလျှင်အလားတူ ၊ သို့မဟုတ် ထို့ထက်ပို၍ ဦးဆောင်နိုင်ပေမည်။ ယင်းကာလအတွင်းသူသည် အချိန်ပိုများရှိနေသဖြင့် စဉ်းစားခြင်း၊ စီမံကိန်းချခြင်း၊ ပိုကောင်းအောင်အချောကိုင်ခြင်း၊ ထို့ထက် အချောကိုင်ခြင်းများပြုလုပ်နိုင်သည်။ ၂၇ နှစ်ကာလအတွင်း သူသည် ပေါ်လစီရေးရာသာမဟုတ်၊ မည်သို့လှုပ်ရှားသွားလာရမည်၊ မည်သို့ ခေါင်းဆောင်ကောင်းလုပ်ရမည်၊ မည်သို့လေးစားထိုက်သူ လူသားတစ်ဦးအဖြစ် ရပ်တည်ရမည်ကို စဉ်းစားတွေးတောသည်။

မင်ဒဲလားသည် မိမိကိုယ်ကိုယ် ပြန်လည်သုံးသပ်သူတစ်ဦး မဟုတ်ပါ။ သူ့စိတ်ထဲရှိသည့်ခံစားချက်နှင့် အတွေးများကို ပြောလေ့ပြောထမရှိပါ။ သူ၏စိတ်ကိုကျွန်တော်က ဝေဖန်ပိုင်းခြားခိုင်းသည့်အခါ သူ့စိတ်ရှုပ်လာသည်။ စိတ်တိုလာသည်။ စိတ္တဗေဒနှင့် မိမိကိုယ်ကိုယ် ပြန်လည်သုံးသပ်ခြင်းဆိုင်ရာ ခေတ်သစ်ဝေါဟာရတို့ကို မကျွမ်းကျင်ပါ။ သူ့ကြီးပြင်းသောလောကသည် ဆစ်ဂ်မန်ဖရွိုက်နှင့် မပတ်သက်ပါ။ သူ့အတိတ်အကြောင်းကို သူ့အတော်ပင် ပြန်ပြောင်းစဉ်းစားသည်။ သို့သော် ထိုအကြောင်းများကို ပြောခဲ့သည်။ သူ့ကိုယ်သူ သနားသည်ကို ကျွန်တော်တစ်ကြိမ်သာ တွေ့ဖူးသည်။ ကျွန်တော်တို့ သူ၏ကလေးဘဝကို ဆွေးနွေးနေစဉ်ဖြစ်သည်။ သူ့ကအဝေးသို့ မျှော်ကြည့်ရင်းပြောသည်။ 'ကျွန်တော်ဟာ အတိတ်မှာပဲ ကျန်နေခဲ့တဲ့ သက်ကြီးရွယ်အိုတစ်ယောက် ပါပဲလေ'။ ထိုစကားများပြောချိန်သည် တောင်အာဖရိကနိုင်ငံ၏ သမ္မတ

ဖြစ်လာရန်နှင့် နိုင်ငံသစ်ထူထောင်ရန်ပြင်ဆင်နေချိန်၊ သူ၏အောင်မြင်မှု အထွတ်အထိပ်အချိန်တွင်ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်သူ့ကို ထပ်ကာ တလဲလဲ မေးမိသည်မှာ၊ အကျဉ်းထောင်သည် သူ့ကို မည်သို့ပြောင်းလဲ စေခဲ့သနည်းဆိုသည့်မေးခွန်းပင်။ ၁၉၆၂ ခုနှစ်က အကျဉ်းထောင်ထဲသို့ ဝင်သွားသော လူတစ်ယောက်သည် ၁၉၉၀ပြည့်နှစ်တွင် ပြန်ထွက်လာ သောအခါ မည်သို့ပြောင်းလဲသွားသနည်း။ ဤမေးခွန်းသည်သူ့အား စိတ်ရှုပ်စေသည်။ ထို့ကြောင့်မေးခွန်းကို လျစ်လျူရှုသည်။ အခြား ပေါ်လစီအဖြေတစ်ခုကိုပေးသည်။ ထိုခေါင်းစဉ်ကို ဆက်ဆွေးနွေးခွင့် မပေးတော့ပါ။ နောက်ဆုံးတော့ တစ်နေ့တွင် သူကစိတ်မောသည့်ဟန် ဖြင့် ‘အကျဉ်းထောင်က ထွက်လာတော့ ကျွန်တော်ရင့်ကျက်သွားတယ်’ ဟုပြောသည်။ ‘ကျွန်တော်ရင့်ကျက်သွားတယ်’။ သူ့ဘာကို ဆိုလိုပါ သနည်း။ အန်းဒရေးမားလ်ရိုးက သူ၏ကိုယ်တွေ့ဘဝမှတ်တမ်းတွင် ရေး သွားသည်မှာ၊ ‘ကမ္ဘာပေါ်တွင် အရှားပါးဆုံးအရာတစ်ခုမှာ ရင့်ကျက် သောလူသားတစ်ဦးပင်ဖြစ်သည်’ ဟု ဆိုထားသည်။ မင်ဒဲလားက ထိုသူနှင့်အမြင်တူလိမ့်မည်။ ကျွန်တော့်အတွက်တော့ ထိုစကားလုံးများ က နယ်လ်ဆန်မင်ဒဲလားဆိုသည်မှာ မည်သူနည်း၊ သူမည်သည့် သင် ခန်းစာများရခဲ့သနည်း ဆိုသည့် မေးခွန်းများအတွက်ကို နက်နဲသည့် သဲလွန်စ ပေးသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်၊ ထိုစိတ်ထိခိုက်လွယ် သော၊ စိတ်လှုပ်ရှားတတ်သောလူငယ်သည်မပျောက်ဆုံးသွားခဲ့ပါ။ ကျွန်တော် တို့ ယနေ့ မြင်တွေ့ရသည့် မင်ဒဲလားအတွင်းကိန်းအောင်းနေပါသည်။ ရင့်ကျက်လာသည်ဆိုရာတွင်၊ ထိုနုပျိုသည့် စိတ်ခံစားမှုများကို ထိန်းချုပ် နိုင်ခြင်းကိုဆိုလိုပါသည်။ သူ့စိတ်မထိခိုက်တော့ပါ။ သူ့ စိတ်မဆိုးတော့ပါ ဟု မဆိုလိုပါ။ သင်သည် ဘာကိုလုပ်ရမည်၊ ဘယ်လိုလုပ်ရမည်ဆိုသည် ကို အမြဲတစေမသိနိုင်ပါ။ သို့သော်လောကကို ကြည့်ရှုသုံးသပ်ရာတွင် မလိုလားအပ်သည့်စိတ်လှုပ်ရှားမှု၊ စိတ်ပူပန်မှုတို့ကို ဖယ်ရှားတတ်လာ သည်။ ထိုစိတ်ခံစားချက်တို့၏ နှောင့်ယှက်ဟန့်တားမှုကို သင်မြင်လာနိုင် သည်။ ထိုအမြင်သည် သင့်ကို အထောက်အကူပြုလိမ့်မည်။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင်၊ သူရိပ်စားမိသည်မှာ လူတိုင်းလူတိုင်းသည် နယ်လ်ဆန်မင်ဒဲလားမဖြစ်နိုင်ပါ။ အကျဉ်းထောင်သည် အခြားလူအများကို စိတ်ဓာတ်ကျဆင်းစေသော်လည်း သူ၏စိတ်ဓာတ်သည် သံမဏိကဲ့သို့ ခိုင်မာလာသည်။ ထိုအရာကို နားလည်လိုက်ခြင်းသည် သူ့ကိုပိုပြီး မျှဝေခံစားတတ်စေသည်။ စာနာစိတ် မလျော့သွားစေပါ။ လက်မခံနိုင်သူတို့ကို အဆိုးမဆိုသလို အရှုံးပေးသူတို့ကိုလည်း အပြစ်မတင်ပါ။ အရှုံးပေးခြင်းသည် လူသားတို့၏ သာမန်လုပ်ရပ်တစ်ခုပင် မဟုတ်ပါလား။ သူ့ကျော်ဖြတ်ခဲ့ရသော နှစ်များစွာတွင် လူသားတို့၏ ပျော့ညံ့မှုများကို ရေဒါကဲ့သို့ ရှာဖွေတွေ့ရှိနိုင်ပြီး ကိုယ်ချင်းစာနာမှုလည်း ပေးနိုင်သည်။ တစ်နည်းဆိုသော်၊ သူ့အနေဖြင့် လူသားတိုင်း သူ့လို ဆက်ဆံမခံရအောင် ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်နေခြင်းပင်။ သူ၏ ငယ်ရွယ်စဉ်က နူးညံ့သိမ်မွေ့မှုနှင့် နိုးကြားထက်မြက်မှုတို့မှာ ပျောက်ဆုံးသွားခြင်း မရှိပါ။ ထိုအရာတို့ကို အကာအကွယ်ပေးရန် ထိုအရာတို့ထက် ပိုမို တောင့်တင်းခိုင်မာသော၊ ပိုမိုလုံခြုံဘေးကင်းသော အခွံမာဖြင့် ဝန်းရံထားလိုက်ခြင်းသာဖြစ်သည်။

ယနေ့အချိန်အခါတွင် နယ်လ်ဆန်မင်ဒဲလားအကြောင်း ရေးလျှင် သူနှင့်နှိုင်းယှဉ်ပြီးမရေးမဖြစ်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်မှာ၊ အပြောင်းအလဲတို့ကို ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်စွမ်းရှိသော လူမည်းခေါင်းဆောင် ဘားရတ်အိုဘားမား ပင်ဖြစ်သည်။ သူတို့နှစ်ဦး တူညီသည့်အချက်များစွာရှိသည်။ ယမန်နှစ်က အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၏ ဒီမိုကရက်တစ် ရွေးကောက်ပွဲ အကြိုမဲဆွယ်ပွဲများအချိန်တွင် ကျွန်တော်မင်ဒဲလားကို သွားတွေ့ဆုံပြီး သူ့အနေဖြင့် ဟီလာရီကလင်တန်နှင့် ဘားရတ်အိုဘားမား၊ မည်သူ့ကို ပိုနှစ်သက်သနည်းဟုမေးလိုက်သည်။ သူကပြုံးပြီး သူ့လက်ညှိုးကို ကျွန်တော့်အား လှုပ်ယမ်းပြသည်။ ‘ငါ့ကိုပြဿနာမရှာနဲ့’ ဟုဆိုလိုသည်။ သူ့အဖြေမပေးပါ။ သူ၏ချုပ်တည်းမှုသည် ထူးခြားသော ပင်ကိုလက္ခဏာတစ်ခုပင်ဖြစ်သည်။ ထို တစ်ကိုယ်ရေထိန်းချုပ်နိုင်မှု၊ ထိုမပြတ်လပ်သောနှုတ်စောင့်စည်းမှုတို့သည် ထိုပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦး၏ ဘုံတူညီချက်

ဖြစ်သည်။ သို့သော် နယ်လ်ဆန်မင်ဒဲလားကို အချောကိုင်ပုံသွင်းရန် အကျဉ်းထောင်အတွေ့အကြုံ ၂၇ နှစ်ကြာမြင့်ခဲ့သလို အသက် ၄၈ နှစ်သာ ရှိသေးသော အမေရိကန်သမ္မတအနေဖြင့် အလားတူ နှစ်ရှည်လများ အနစ်နာခံမှုမျိုး မရှိခဲ့သော်လည်း၊ သူလည်း မင်ဒဲလားလို ပင်ကိုစရိုက်မျိုး ပိုင်ဆိုင်ထားသကဲ့သို့ မြင်ရပါသည်။ အိုဘားမား၏ တစ်ကိုယ်ရေ ထိန်းချုပ်ခြင်း၊ အမှုကိစ္စများကို အချိန်ပေးနားထောင်ခြင်း၊ အောင်မြင်မှုရလဒ်ကိုမျှဝေခြင်း၊ သူ့အုပ်ချုပ်ရေး အဖွဲ့အစည်းတွင် ပြိုင်ဘက်များကိုပါဝင်စေခြင်း၊ လူအများကိုအရာရာကိုရှင်းပြရန် လိုအပ်ချက်ရှိသည်ကို ရိပ်စားမိခြင်း၊ ယင်းအချက်များအားလုံးသည် မင်ဒဲလား၏ တန်ဖိုးထားမှုနှင့် သရုပ်သကန်တို့ကို ၂၁ ရာစုပုံစံသို့အသွင်ပြောင်းလိုက်ခြင်းနှင့်တူနေပေသည်။ မင်ဒဲလား၏ ကမ္ဘာ့အမြင်သည် လူမျိုးခွဲခြားရေး ဆိုသည့်နိုင်ငံရေး ဒယ်စောက်အတွင်းမှ ပေါ်ထွက်လာခဲ့သည်။ အိုဘားမားကမူ လူမျိုးခွဲခြားရေး ခေတ်လွန်နိုင်ငံရေးပုံစံကို တည်ဆောက်နေသည်။ မင်ဒဲလားအနေဖြင့် အမေရိကန်သမ္မတအသစ်ကို မည်သို့ပင် သဘောထားသည်ဖြစ်စေ၊ အိုဘားမားသည်ကမ္ဘာ့ဇာတ်ခုံတွင် သူ၏ ဆက်ခံသူစစ်စစ်ပင် ဖြစ်သည်။

သို့သော် မင်ဒဲလား၏ဘဝသည် ကျွန်တော်တို့အတွက်သာ စံပြုမဟုတ်ပါ။ အချိန်တိုင်းအတွက်စံပြုဖြစ်ပါသည်။ သင်ယခု ဖတ်ရှုရမည့် သင်ခန်းစာများသည် သူ၏အကျဉ်းထောင်အတွေ့အကြုံမှ သင်ခန်းစာများသာမဟုတ်၊ သူ့ဘဝတစ်လျှောက်မှတ်ယူခဲ့သည့် သင်ခန်းစာများ ဟုကျွန်တော်ယုံကြည်ပါသည်။ သူ့အား ခေါင်းဆောင်ကောင်းတစ်ယောက်၊ စံနမူနာထားထိုက်သောလူသားတစ်ယောက် ဖြစ်လာအောင် ပံ့ပိုးခဲ့သည့်အကြောင်းအရာများတွင် ဤသင်ခန်းစာများလည်း ပါဝင်ပေသည်။ အခြားမည်သူမျှနယ်လ်ဆန်မင်ဒဲလားဘဝကို အစားမထိုးနိုင်ပါ။ ထိုအရာအတွက်ကျေးဇူးတင်သင့်ကြောင်း သူ သင့်ကို ပြောလိမ့်မည်။ ကံကောင်းထောက်မစွာဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့အထဲတွင် လူနည်းစုသာလျှင် သူ့ကျော်ဖြတ်ရသည့်အခက်အခဲမျိုးကိုရင်ဆိုင်ရတတ်သည်။ သို့သော် သူ့

ရရှိလိုက်သည့်သင်ခန်းစာများကို ကျွန်တော်တို့နှင့်အသုံးမတည့်ဟု မဆိုနိုင်ပါ။ အသုံးမတည့်သည်ကိုကျွန်တော်သိပါသည်။ ကျွန်တော့်ဘဝသည် ဤသင်ခန်းစာများကြောင့် ပိုမိုနက်ရှိုင်းမှု ရှိလာခဲ့ပါသည်။ အကျဉ်းထောင်သည် ဘဝသင်ခန်းစာ၊ ဦးဆောင်မှုသင်ခန်းစာတို့ကိုမင်ဒဲလားအား အနှစ်ချုပ်ထုတ်ပေးလိုက်ပါသည်။ ကျွန်တော် ဤစာအုပ်တွင်လည်း အလားတူ ဆောင်ရွက်နိုင်ရန်ကြိုးပမ်းထားပါသည်။ အဆိုပါသင်ခန်းစာများအတွက် သူရင်းနှီးပေးဆပ်ခဲ့ရသည့်နစ်နာမှုများနှင့် နှိုင်းစာလျှင် သင့်အနေဖြင့် မဆိုစလောက်ငွေ အနည်းအကျဉ်းမျှသာ ပေးဆောင်ပြီး လေ့လာသင်ယူနိုင်ပါသည်။

ရဲဝံ့သတ္တိရှိခြင်းသည် စိုးရိမ်ကြောင့်ကြမှု ကင်းမဲ့ခြင်း မဟုတ်ပါ

နယ်လ်ဆန်မင်ဒဲလားသည် ရဲဝံ့သတ္တိရှိခြင်းဆိုသည်ကို အကောင်းဆုံး သရုပ်ဖော်ဆောင်နေသူတစ်ဦးဖြစ်သည်ဟု လူအများက ပြောကြလိမ့် မည်။ သို့သော် မင်ဒဲလားကိုယ်တိုင်ကမူ ရဲဝံ့သတ္တိဆိုသည်ကို ထူးခြားစွာ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုသည်။ သူက ထိုအရည်အချင်းသည် ဝမ်းတွင်းပါမဟုတ်၊ ကျွန်တော်တို့သောက်သုံးနိုင်သည့် သက်စောင့်ဆေးလည်း မဟုတ်၊ သမားရိုးကျသင်ယူနိုင်သောစွမ်းပကားလည်း မဟုတ်ဟု သူ မြင်သည်။ သူ့အမြင်အရ ရဲဝံ့သတ္တိရှိခြင်းသည် ကျွန်တော်တို့ ရွေးချယ်မှုပေါ်တွင် မူတည်သည်။ မည်သူမျှရဲဝံ့သတ္တိပြည့်စုံစွာဖြင့်မွေးဖွားလာခဲ့သည်မဟုတ်။ ယင်းစွမ်း ရည်သည်အမျိုးမျိုးသောအနေအထားတို့ကို ကျွန်တော်တို့ မည်သို့ရင်ဆိုင်တုံ့ပြန်သည်ဆိုခြင်းအပေါ် မူတည်နေသည်။

မင်ဒဲလား၏ဘဝတဒင်္ဂများစွာတွင် သူသည် ဘဝ၏ စမ်းသပ်မှု ကိုခံခဲ့ရသည်။ လူအများသိသောသူ၏ပြဿနာများမှာ ကြီးမားပြီး လူသိ ရှင်ကြားဖြစ်ကာ ဝတ္ထုဇာတ်လမ်းဆန်သည်။ သို့သော် ရဲဝံ့သတ္တိဆိုသည် မှာ နေ့စဉ်သက်ဝင်လှုပ်ရှားမှုတစ်ရပ်ဖြစ်ပြီး ကျွန်တော်တို့အနည်းငယ် သာ ထုတ်ပြနိုင်သလို၊ များများစားစားလည်း ထုတ်ပြနိုင်သည်။ ကျွန် တော် သူ့သတ္တိအမျိုးအစားကို ၁၉၉၄ ခုနှစ်က နေတာလ်မြို့တွင် ရိပ်ခနဲ မြင်ခဲ့ဖူးသည်။ ထိုအချိန်သည်တောင်အာဖရိက၏ပထမဦးဆုံး ဒီမို

ကရေစီရွေး ကောက်ပွဲအကြိုကာလဖြစ်ပြီး နိုင်ငံရေးအကြမ်းဖက်မှုများ လည်းကူးစက်ပြန့်ပွားနေချိန်ဖြစ်သည်။ သူက သူ့ကိုထောက်ခံသည့် ဇူးလူးလူမျိုးစုများရှိရာ နေတာလ်သို့ ပန်ကာလေယာဉ်ငယ်တစ်စင်းဖြင့် သွားရောက်ရန် ရွေးချယ်သည်။ အမှန်တကယ်တွင် သူသွားရန် မသင့်ပါ။ ထိုအချိန်က သူ့ကိုထောက်ခံသည့်ဇူးလူးလူမျိုးအများစုသည် သူ့ပြိုင်ဘက် ဇူးလူးအင်ကာသာလွတ်လပ်ရေးပါတီ၏ သတ်ဖြတ်ခြင်းကိုခံနေရပြီး သူ့လုံခြုံရေးအတွက်လည်း စိတ်မချရပါ။ သို့သော် သူက ဆုံးဖြတ်ချက်ကို မပြင်ပါ။

ကျွန်တော်က လေဆိပ်တွင် သူ့ကို ကြိုမည်ဟု ချိန်းထားသည်။ လေယာဉ်မဆိုက်မီ မိနစ် ၂၀ အလိုတွင် လေဆိပ်ဝန်ထမ်းတစ်ဦးက ကျွန်တော့်ထံ လျှောက်လာပြီး မင်ဒဲလားစီးလာသည့်လေယာဉ်၏ ပန်ကာ တစ်လုံးသည် ပျက်သွားသဖြင့်လေယာဉ်အဆင်းတွင် ပြဿနာရှိ လျှင်ကိုင်တွယ်နိုင်အောင်မီးသတ်ကားများနှင့် လူနာတင်ယာဉ်များ မှာထားသည်ဟု ပြောသည်။ များသောအားဖြင့်တော့ ယခုလို ဖြစ်ရပ် များတွင်လေယာဉ်ပိုင်းလော့က အခက်အခဲမရှိဘဲ လေယာဉ်ကို ဆိုက်နိုင် ကြောင်း ထိုဝန်ထမ်းက ပြောပြသည်။

မင်ဒဲလားသည်လေယာဉ်ပေါ်တွင် မိုက်ခီ ဆိုသည့်ကိုယ်ရံ တော်တစ်ဦး၊ ထို့ပြင်ပိုင်းလော့နှစ်ဦးတို့နှင့်အတူ ရှိသည်။ မိနစ် ၂၀ကြာ ပြီးနောက်လေယာဉ်သည်မီးသတ်ကားများ၊ လူနာတင်ယာဉ်များ ဝန်းရံ လျက် ပြေးလမ်းတွင်ခပ်ကြမ်းကြမ်းလေးဆိုက်သည်။ ပြုံးရွှင်နေသော နယ်လ်ဆန်မင်ဒဲလားသည် လေဆိပ်ခန်းမငယ်အတွင်းသို့ ဝင်လာသည်။ ဘတ်စ်ကားစင်းလုံးပြည့်ဂျပန်ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည်များက သူ့ကို ဝိုင်းအံ့ လာကြသည်။ သူ့ထုံးစံအတိုင်းပင်၊ မင်ဒဲလားသည် ဂျပန်ခရီးသည်တစ် ယောက်စီနှင့်လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်သည်။ ဓာတ်ပုံ ရိုက်ချင်သူများအတွက် လည်း ကောင်းကောင်းကြီးပြုံးပေးသည်။

မင်ဒဲလား ဓာတ်ပုံအရိုက်ခံနေစဉ် ကျွန်တော်က မိုက်ခီနှင့် အတူ တိုးဝှေ့ပူးကပ်နေလိုက်သည်။ မိုက်ခီ၏ ပြောပြချက်အရ သူတို့လေ

ယာဉ်ခရီးသုံးပုံနှစ်ပုံခန့် ပျံသန်းပြီးသောအခါ မင်ဒဲလားက သူ့ဘက် သို့ကိုယ်ကိုကိုင်ပြီး လေယာဉ်ပြတင်းမှအပြင်ဘက်သို့ လက်ညှိုးထိုးပြ သည်။ လေယာဉ်ပျံပန်ကာအလုပ်လုပ်နေသည်ဟု သူမထင်ကြောင်း ပြောသည်။ သူ့က မိုက်ခဲကို ပိုင်းလော့များအား သတင်းပို့စေသည်။ မိုက်ခဲကလေယာဉ်ဦးခေါင်းခန်းသို့ သွားသည်။ ပိုင်းလော့များက သူတို့ သိရှိကြောင်း၊ အရေးပေါ်လေယာဉ်ဆင်းသက်ရန် အနေအထားကို လေဆိပ်သို့သတင်းပို့ပြီးကြောင်း ပြောသည်။ အဆင်ပြေမှာပါဟုလည်း ပြောသည်။ မိုက်ခဲက မင်ဒဲလားကို ပြန်ပြောပြသည်။ သူ့က အေးဆေး စွာ ခေါင်းညိတ်ပြီး ဖတ်လက်စသတင်းစာကို ဆက်ဖတ်နေသည်။ မိုက်ခဲကတော့လေယာဉ်စီးနေကျလည်း မဟုတ်သဖြင့် ကြောက်ဒူးတုန် နေပြီး သူ့စိတ်ကိုငြိမ်စေရန် မင်ဒဲလားကိုသာ စိုက်ကြည့်နေလိုက်တော့ သည်။ သူ့ဆရာသည် ရုံးအသွားနံနက်ရထားစီးချိန်တွင် ပြုမူသကဲ့သို့ သတင်းစာကိုသာ တွင်တွင်ဖတ်နေသည်။ လေယာဉ်ဆိုက်နေချိန်တွင် လည်း သတင်းစာဖတ်နေရာမှမော့မကြည့်ကြောင်း မိုက်ခဲက ပြောပြ သည်။

မင်ဒဲလားလက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ခြင်းများ ပြီးဆုံးသွားသောအခါ ကျွန်တော်တို့ကို မဲဆွယ်တရားဟောမည့်နေရာသို့ သယ်ဆောင်သွားမည့် ကျည်လုံ ဘီအမ်ဒီဗလျူ၏ နောက်ဘက်ထိုင်ခုံသို့ အပူတပြင်းပို့ကြသည်။ ကျွန်တော်ကလေယာဉ်ခရီးအကြောင်း သတင်းမေးသောအခါ သူ့က ကျွန်တော့်ဆီသို့ ကိုင်းညွတ်ပြီးမျက်လုံးများကိုပြုန်းကျယ်စေကာ ‘ဘာပြော ကောင်းမလဲ၊ ကျွန်တော်အပေါ်မှာ ကြောက်လန့်တကြားဖြစ်သွားတာ မပြောပါနဲ့တော့’ ဟု ဇာတ်သံပါပါပြောသည်။

သူ့အားအမွမ်းတင်ခံရသောပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးအနေဖြင့် သိထား သောသူများအဖို့သူ့ကြောက်လန့်မိသည့်အချိန်များရှိသည်ဟု သူ့ကိုယ် တိုင် ကျွန်တော့်ကို ပြောပြသည်ဟုဆိုလျှင် အံ့ဩကြပေမည်။ သူ့ကို တစ်သက်တစ်ကျွန်းအပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ခဲ့သည့်ရီဗိုးနီးယားတရားရုံးတွင် အမှုရင်ဆိုင်ရစဉ်အချိန်ကာလက သူထိတ်လန့်ခဲ့ကြောင်း၊ ရော်ဘင်

အကျဉ်းထောင်တွင်ထောင်မှူးများကသူ့ကိုရိုက်နှက်မည်ဟု ခြိမ်းခြောက် ခဲ့စဉ်က သူထိတ်လန့်ခဲ့ကြောင်း၊ သူထွက်ပြေးနေရသည့်အချိန်များ၌ သတင်းစာများတွင် သူ့အား ‘လူမည်းပင်ပါနာလ်’ ဟု ခေါ်တွင်ရေးသား ကြစဉ်က သူထိတ်လန့်ခဲ့ကြောင်း၊ အစိုးရနှင့်လျှို့ဝှက်စေ့စပ်ဆွေးနွေးမှု များလုပ်ခဲ့စဉ်က သူထိတ်လန့်ခဲ့ကြောင်း၊ သူ့အား တောင်အာဖရိက သမ္မတအဖြစ် တင်မြှောက်မည့်ရွေးကောက်ပွဲမတိုင်မီ ပဋိပက္ခကာလ တွင် သူထိတ်လန့်ခဲ့ကြောင်းပြောပြသည်။ သူ့ထိတ်လန့်မှုကို ထုတ်ဖော် ပြောပြရန်လည်း မရှက်ရွံ့ပါ။

သူ၏ရဲဝံ့သတ္တိသည်ငယ်စဉ်ကပင် ကိန်းအောင်းခဲ့သည်။ သူ ကလေးဘဝကပင်ဒဏ္ဍာရီလာအာဖရိကန်ခေါင်းဆောင်များဖြစ်ကြသည့် ဒင်ဂိန်း၊ ဘမ်ဘာတာနှင့်မာကားနားတို့၏ ရဲဇာနည်ပုံပြင်များကိုနား ထောင်ခဲ့ရသည်။ သူ့အသက် ကိုးနှစ်အရွယ်တွင်သူ့ဖခင်ဆုံးပြီးနောက် သူ့ကိုမက်ဟီကက်ဇွယ်နီဟု ခေါ်သည့် တော်ဝင်ရွာတစ်ခုသို့ခေါ်သွားကြ သည်။ ထိုရွာတွင် သူ့အား သမ်းဘူးမျိုးနွယ်စုဘုရင်ဂျိုဂင်တာဘာက ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်ထားသည်။ မင်ဒဲလား၏ ဖခင်သည် ထိုဘုရင်၏ အကြံပေးလည်းဖြစ်ခဲ့သောရွာသူကြီးတစ်ဦးဖြစ်သည်။ ဘုရင်ကမင်ဒဲ လားကို သူ့သားဘုရင်ဖြစ်သည့်အခါအကြံပေးအဖြစ် ထမ်းရွက်နိုင်ရန် လေ့ကျင့်ပျိုးထောင်ပေးလိုသည်။ ဘုရင်ကအာဖရိကန်သူရဲကောင်း မျိုး ဆက်တစ်ဦးအဖြစ်သူ့ကိုယ်သူ မြင်သည်။ ‘ဇိုဆာ’ ဓလေ့ထုံးတမ်းများနှင့် အခမ်းအနားများကို စိတ်အားထက်သန်သူ ဖြစ်သည်။ အဆိုပါ အခမ်း အနားတစ်ခုသည် မင်ဒဲလားအား ဘဝတစ်သက်တာစိတ်တစ္ဆေခြောက် ခဲ့သည်။

၁၉၃၄ ခုနှစ်ဇန်နဝါရီလ၊ မင်ဒဲလားအသက် ၁၆နှစ်အရွယ်တွင် သူနှင့်အခြားရွယ်တူယောက်ျားလေး ၂၅ ဦးကို အမ်ဘာမြစ်ကမ်းနံဘေးရှိ မြက်တဲနှင့်ခုတွင် တသီးတခြားထားရှိသည်။ အားလုံးသည် ရွာ၏ အထက်လွှာလူငယ်များ ဖြစ်သည်။ သူတို့၏ခန္ဓာကိုယ်များကို အမွေး ပြောင်စင်အောင်ရိတ်ထားသည်။ အသားတွင်မြေဖြူမှုန့်များ သုတ်လိမ်း

ထားသည်။ စောင်ကိုသာ ပခုံးမှသိုင်းပြီး ဝတ်ဆင်ထားရသည်။ သူတို့ သည်တစ္ဆေသရဲများနှင့် တူနေသည်။ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြမ္မာဖြင့်နေမထိထိုင် မထိဖြစ်ကာ 'ဇိုဆာ' ဓလေ့ထုံးတမ်းအရ လိင်တံထိပ်အရေပြားလှီးခြင်း အခမ်းအနားကို စောင့်ဆိုင်းနေရသည်။ မင်ဒဲလားက ယင်းကို 'ဇိုဆာ အမျိုးသားတိုင်းကျော်ဖြစ်ရသည့်အရေးကြီးလှေကားထစ်တစ်ခု' ဟု ခေါ်ဝေါ်သည်။ 'ဒီအခမ်းအနားဟာ သီးသန့်မဟုတ်ဘူး။ လူသိရှင်ကြား ဖြစ်တယ်။ ဘုရင်ကိုယ်တိုင်နဲ့လူမျိုးစုခေါင်းဆောင်တချို့၊ သူငယ်ချင်း တစ်စုနဲ့ ဆွေမျိုးတွေဟာ မြစ်ကမ်းနံဘေးမှာထိုင်နေကြပါတယ်။ ဒါဟာ ဓလေ့ထုံးတမ်းကျင့်စဉ်တစ်ခုပဲ မဟုတ်ဘူး။ ရဲစွမ်းသတ္တိကိုလူသိရှင်ကြား စစ်ဆေးတာလည်းဖြစ်တယ်။ လူငယ်တစ်ဦးစီကို အရေပြားလှီးကျွမ်း ကျင်သူတစ်ယောက်က အလှည့်ကျလှီးဖြတ်တယ်။' အဖြစ်အပျက်ကို မင်ဒဲလား၏ထုတ်ဝေခြင်းမရှိသည့်နေ့စဉ်မှတ်တမ်း၌ သူမည်သို့ရေးထား သည်ကို သင်ဖတ်ကြည့်ပါ။

'ဗြနိုးခနဲဆိုသလို လူများလှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားပြီး ပိန်လီ သော သက်ကြီးရွယ်အိုအမျိုးသားတစ်ဦးသည် ကျွန်တော့်ရှေ့မှ လျင်မြန် စွာဖြတ်ပြီး ဘယ်ဘက်တွင်ရှိသော ပထမဆုံးလူငယ်ရှေ့တွင် ဆောင့် ကြောင့် ထိုင်လိုက်သည်။ စက္ကန့်အနည်းငယ်ကြာသော် ထိုလူငယ်က 'ကျွန်တော်လူဖြစ်ပြီ' ဟု ကြွေးကြော်သံကို ကျွန်တော် ကြားရသည်။ ထို့နောက်ဂျပစ်တစ်စ် (ဘုရင့်သားတော်၊ မင်ဒဲလား၏ အခင်ဆုံးသူငယ် ချင်း) လည်း ထိုနည်းလည်းကောင်းပင် ဟစ်ကြွေးသည်။ သူနှင့် ကျွန် တော်အကြား လူငယ် သုံးယောက်ရှိသည်။ တစ်ဦးစီအလှည့်ကျဆောင် ရွက်ပြီး ကျွန်တော် ဘာမှန်းညာမှန်း မသိမီမှာပင် ထိုလူကြီးသည် ကျွန်တော့်ရှေ့ရောက်လာသည်။ ကျွန်တော် သူ့မျက်လုံးအစုံထဲသို့စိုက် ကြည့်လိုက်သည်။ သူ၏မျက်နှာသည် သွေးဆုတ်နေပြီး ထိုနေ့က ရာသီ ဥတုမှာအေးစက်သော်လည်း သူက ချွေးများသီးနေသည်။ သူစကား တစ်လုံးမှ မပြောဘဲ ကျွန်တော့်လိင်တံထိပ်အရေပြားကို ဆတ်ခနဲဆွဲကိုင် ကာ ဓားဖြင့် သပ်သပ်ရပ်ရပ် လှီးဖြတ်လိုက်သည်။ ထိုဒဏ်ရာအနာ

သည် တစ်ပတ်အတွင်း ကျက်သွားမည်။ သို့သော် ထုံဆေး မသုံးသဖြင့် ဓားလှီးလိုက်သည့်နေရာရှိ ကျွန်တော့်သွေးကြောများတစ်လျှောက် ခဲပူ ရည်များ စီးဆင်းသကဲ့သို့ ခံစားရသည်။ ကျွန်တော်အခြားလူငယ်များ ကဲ့သို့ ကြွေးကြော်ရန်ပင် မေ့သွားသည်။ ဓားချက်အထိနာခြင်းကို သက်သာစေရန် မြက်နံရံတစ်ခုသို့ ကျွန်တော့် ဦးခေါင်းနှင့်ပခုံးနှစ်ဖက်ကို ထိုးစိုက်လိုက်သည်။ နောက်မှကူခြေဆည်ကာ ကပျာကယာ 'ကျွန်တော် လူဖြစ်ပြီ' ဟု အော်လိုက်ရသည်။ အခြားလူငယ်များက ပိုပြီး စွမ်းအားရှိကြသည်။ သူတို့အလှည့်တွင် ထိုစကားစုကို မပျက်မကွက် ကြည်လင် ပြတ်သားစွာ ကြွေးကြော်ကြသည်။

ဤဇာတ်လမ်းကို ထိုလေထန်သောနေ့တစ်နေ့၏ နောက်နှစ်ပေါင်း ၆၀ ခန့်အကြာတွင်ကျွန်တော့်အား ပြန်ပြောပြချိန်တွင်ပင် မင်ဒဲလားသည် မချီတင်ကဲဖြစ်နေသည်။ အရေပြားလှီးသည့် ဒဏ်ရာ ဒဏ်ချက်ကို သတိရ၍မဟုတ်ဘဲ သူ့အပြုအမူကို သူ့နောင်တရ၍ဖြစ်သည်။ ဒဏ်ရာအနာပျောက်ကင်းသွားခဲ့ပြီဖြစ်သော်လည်း သူ့သတ္တိနည်းခဲ့ခြင်းအတွက် ရှက်မိခြင်းကို ဖျောက်ဖျက်မရပါ။ 'ကျွန်တော်တို့ ဆိုင်းသွားတယ်။ ဟစ်ကြွေးသင့်တာကို ခိုင်ခိုင်မာမာဟစ်ကြွေးနိုင်ခဲ့ဘူး'ဟု ပြောသည်။ အခြားလူငယ်များသည် သူ့ထက်ရဲစွမ်းသတ္တိ ပိုရှိသည်ဟု သူခံစားရသည်။ သူသည် ပင်ကိုသတ္တိ မရှိဆိုသည်ကို သူ့ရှာဖွေတွေ့ရှိသည်ဟုပြောသည်။ ကျွန်တော်တို့မည်သူကမျှလည်းသတ္တိရှိကြသည် မဟုတ်ပါ။ သူက သူ့သတ္တိရှိအောင်ကြိုးစားရမည်ဟု ပြောသည်။ အဆိုပါအခမ်းအနားနှင့်ပတ်သက်ပြီး နောက်ပိုင်းနှစ်များတွင် သူ့ကိုယ်သူ့စိတ်ပျက်မိသည်။ သို့သော် ထိုခလေသည်အကျိုးသက်ရောက်မှုတော့ ရှိသည်။ သူ အမြဲလိုလိုသန်မာသည့်သွင်ပြင် ဆောင်မည်၊ ဘယ်သောအခါမျှ တုံ့ဆိုင်းခြင်း မရှိစေရဟု သူ့သန္နိဋ္ဌာန် ချလိုက်သည်။

ကျွန်တော်တို့ အင်တာဗျူးအစောပိုင်းလများတွင် ရဲများနှင့် ပြဿနာဖြစ်ခြင်း၊ သို့မဟုတ် တောခိုခြင်းတို့အကြောင်း ဆွေးနွေးသည့်အခါ သူ့အနေဖြင့် ထိုအချိန်က စိုးထိတ်မှု ရှိ မရှိ မေးခဲ့သည်။ သူက

mgyoe.com

ကျွန်တော့်အားဉာဏ်နည်းလှချေလားဆိုသည်အကြည့်ဖြင့်ကြည့်ပြီး 'ကျွန်တော် စိုးထိတ်မှု မရှိဘဲနေပါ့မလား' ဟု ဖြေသည်။ လူနဲ့လူအ တစ်ဦးဆိုလျှင်သာကြောက်ရွံ့မှု မရှိမှာဟု သူပြောသည်။ သို့သော် ထို စိတ်မျိုးဖြစ်ပေါ်လာတိုင်း ချိုးနှိမ်ပစ်ရန် သူကြိုးစားသည်။ သူ့ကြောက်ရွံ့ ကောင်း ကြောက်ရွံ့နေမည်ဆိုသည်ကို အခြားလူတစ်ယောက် မြင်သွား စေလိုသည့်ဆန္ဒ လုံးဝမရှိပါ။

ရဲစွမ်းသတ္တိရှိခြင်းသည် စိုးထိတ်မှုမရှိခြင်း မဟုတ်ပါ။ စိုးထိတ်မှု ကိုကျော်လွှားနိုင်ရန် သင်ယူခြင်းဖြစ်သည်။

၁၉၅၀ ပြည့်လွန်နှစ်များတွင် သူသည် ဒေါက်တာဂျိမ်းစ် မိုရိုကာကိုတွေ့ဆုံရန် ဖရီးစတိတ်သို့ ကားဖြင့် သွားသည်။ ဒေါက်တာ သည်အာဖရိကအမျိုးသားကွန်ဂရက်၏ ရှေးကျပြီးမဟာဆန်သော သမ္မတဖြစ်သည်။ မင်ဒဲလားအနေဖြင့် တောင်အာဖရိကသမ္မတထံ ရေးထားသည့်စာမူကြမ်းကို ဒေါက်တာအနေဖြင့် အတည်ပြုပေးရန် လိုအပ်နေ၍ဖြစ်သည်။ တောင်အာဖရိက၏ရှေးရိုးစွဲဧရိယာတစ်ခုဖြစ် သည့်ထိုရွာငယ်သို့အသွားမင်ဒဲလား၏ကားသည်စက်ဘီးနင်းနေသော အသားဖြူကောင်လေးတစ်ယောက်ကို ပွတ်တိုက်မိသည်။ ကောင်လေးက တုန်လှုပ်သွားသော်လည်း အနာတရ မဖြစ်ပါ။ မင်ဒဲလားပထမဆုံးလုပ် သည်မှာ၊ ကားခုံအောက်သို့ခေါင်းငုံ့ပြီး နယူးအေ့ဂျီ သတင်းစာကို ဖွက် လိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ထိုသတင်းစာသည်အေအင်န်စီအဖွဲ့ဝင်များ၏ စိတ်ကြိုက်သတင်းစာဖြစ်ပြီး ကား၏အရှေ့ထိုင်ခုံပေါ်တွင် ရှိနေခဲ့သည်။ ထိုစဉ်က တားမြစ်ထားသောစာအုပ်စာစောင် လက်ဝယ်ရှိမှုသည် သင့် အား ထောင်ဒဏ် ငါးနှစ် ကျခံစေနိုင်သည်။ ယာဉ်ထိန်းရဲတစ်ဦး မကြာမီ ရောက်လာပြီး သူ့ကို ကြည့်လိုက်၊ ကောင်လေးကို ကြည့်လိုက် ပုံပျက်ပြီးနောက် 'ခင်ဗျားတော့ ဒီနေ့ ပြဿနာဖြစ်ပြီ' ဟု ပြောသည်။ မင်ဒဲလားက 'ငါပြဿနာဖြစ်မှာကို ရဲသားတစ်ယောက်က ပြောနေဖို့ ပလိုဘူး' ဟု ပြန်ပြောလိုက်သည်။ သူထိုနေရာတွင် ဆက်မပြောဘဲ နားလိုက်သည်။ 'ကျွန်တော် ကြောက်ပေမယ့် မာန်ပါပါ ဆက်ဆံဖို့

ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။ ကျွန်တော် သတ္တိရှိတယ်။ တစ်ကမ္ဘာလုံးကို နောင် နိုင်နိုင်တယ်လို့ ဟန်ဆောင်နိုင်တယ်' ဟု ပြောရင်း သူ့အသံ တိုးဝင်သွား သည်။

ကျွန်တော်သတ္တိရှိတယ်လို့ ဟန်ဆောင်နိုင်တယ်။

အမှန်တကယ်တွင်လည်း သူ ထိုအတိုင်းပင် လုပ်ဆောင်ခဲ့ သည်။ ထို့ကြောင့် ရဲစွမ်းသတ္တိရှိခြင်းကို သူ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုရမည်ဆိုလျှင် သတ္တိရှိသယောင်ဆောင်သည် ဟုဆိုပေမည်။ စိုးထိတ်မှုကင်းမဲ့ခြင်း သည် နံ့အခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ရဲစွမ်းသတ္တိရှိသည်ဆိုရာဝယ် သင်၏ စိုးထိတ်မှုအား သင့်ကို အောင်နိုင်ခွင့်မပေးခြင်းဖြစ်သည်။ သို့နှင့် ထိုရဲ က မင်ဒဲလားဆီသို့တိုးလာသောအခါ သူက ရဲကို သတိကြပ်ကြပ်ထား ရန်နှင့် သူသည် ရှေ့နေတစ်ဦးဖြစ်ပြီး ရဲ၏အလုပ်ကို ပျက်စီးရာပျက်စီး ကြောင်း လုပ်နိုင်သည်ဟု ခြိမ်းခြောက်လိုက်သည်။ ထို့နောက်မင်ဒဲလားက သူ၏ အကျဉ်းထောင်မှတ်တမ်း စာအုပ်တွင်ဆက်ရေးထားသည်မှာ 'ထို ဆာဂျင်တွန့်ဆုတ်သွားသည်ကို မြင်သည့်အခါ ကျွန်တော့်လောက် အံ့ဩ သူရှိမည် မထင်ပါ။ သူ့ခြိမ်းခြောက်မှုသည် ထိရောက်သည်။ ထိုညနေ တွင် သူ့ကို ရဲက လွှတ်ပေးလိုက်သဖြင့် ခရီးဆက်လက်ထွက်ခွာနိုင် ခဲ့သည်။

အလားတူအဖြစ်အပျက် နောက်တစ်ခုကိုလည်း မင်ဒဲလား ပြောပြသည်။ ၁၉၆၃ ခုနှစ်မေလတွင် ရောဘင်ကျွန်းသို့ ပထမအကြိမ် သွားစဉ်က အဖြစ်အပျက်ဖြစ်သည်။ သူ့အား တစ်သက်တစ်ကျွန်း ပြစ် ဒဏ်ချမည့်ရီဗီးနီးယား တရားစီရင်ခြင်းကာလက သူ့အား အကျဉ်း ထောင်ထဲတွင်ထိန်းသိမ်းထားသည်။ ညလယ်ကောင်တွင် သူနှင့်အခြား သူ့အချို့ကို ထောင်ကြပ်တစ်ဦးက ထေ့ငေါ့သည့်သဘောဖြင့် သူတို့သည် လှပသည့်နေရာတစ်ခုသို့ သွားရမည်ဟုပြောသည်။ မင်ဒဲလားနှင့် အတူ ရှိနေသူမှာ ကွန်မြူနစ်ပါတီဝင်တစ်ဦးဖြစ်ပြီး သူ့ထက်အသက်ကြီးသူ စတိပ်တေဖူးဖြစ်သည်။ ထိုသူကဒေါသကြီးသည်။ မင်ဒဲလားမှတ်မိသည် မှာ ထိုကျွန်းသို့ရောက်သောအခါ သူတို့အား ကျွဲနွားများကဲ့သို့ အုပ်လိုက်

mgyoe.com

မောင်းသည်။ မင်ဒဲလားနှင့်တေဖူးတို့သည် နောက်ကျကျန်နေသည်။ အစောင့်တစ်ယောက်က 'ဒီမှာကြည့်စမ်း ကျုပ်တို့ ခင်ဗျားတို့ကို ဒီမှာ သတ်ပစ်လိုက်မယ်။ ခင်ဗျားတို့ မိဘတွေ၊ ပြည်သူတွေက ခင်ဗျားတို့ ဘာဖြစ်သွားမှန်းတောင် သိလိုက်မှာမဟုတ်ဘူး။ ကျုပ်တို့ခင်ဗျားတို့ကို နောက်ဆုံးအနေနဲ့သတ်ပေးနေတာ'။ သူတို့အားလုံးအကျဉ်းသားများ ပထမစုဝေးရာပင်မအခန်းသို့ရောက်သည့်အခါ အစောင့်များက 'အဝတ်ချွတ်၊ အဝတ်ချွတ်' ဟု အော်သည်။

အကျဉ်းသားများကိုယ်လုံးတီးဖြစ်သည့်အခါ အစောင့်များက အကျဉ်းသားတစ်ယောက်ကို အထူးသဖြင့် ခန့်သည်။ ကပ္ပတိန်က 'ခင်ဗျားဆံပင်က ဘာလို့ ရှည်နေရတာလဲ' ဟုမေးသည်။ သူ့ရွေးမေးသည့်သူသည် ညင်သာမှုရှိပြီး မည်သူနှင့်မျှ ခိုက်ရန်မဖြစ်လိုသူမျိုး၊ ယင်ကောင်ကိုပင် မရိုက်မည့်လူမျိုးဖြစ်သဖြင့် ထိုသူက ကပ္ပတိန်အား မည်သို့ပြန်ဖြေရမည် မသိပါ။ ထိုအခါကပ္ပတိန်က 'ကျုပ်ခင်ဗျားကို ပြောနေတယ်လေ။ ခင်ဗျားစည်းကမ်းမသိဘူးလား။ ခင်ဗျားဆံပင်ကို ညှပ်ခဲ့ရမှာ။ ဘာဖြစ်လို့ ဒီကောင်လေးလို ဆံပင်မညှပ်ဘဲထားတာလဲ' ဟု ဆိုပြီးမင်ဒဲလားသို့လက်ညှိုးထိုးပြသည်။ ထိုအခါမင်ဒဲလားက 'တစ်ဆိတ်လောက်... ' ဟုသာ စပြောရသေးသည်။ ကပ္ပတိန်က 'ကျုပ်ကို အဲဒီလိုလေသံနဲ့ စကားမပြောနဲ့' ဟုဆိုကာ မင်ဒဲလားဆီသို့ ဒေါသဖြင့် လျှောက်လာသည်။

ထိုနေရာအရောက်တွင် မင်ဒဲလားက သူ့ဇာတ်လမ်းပြောသည်ကိုခေတ္တနားလိုက်သည်။ ထိုင်ခုံတွင် ရှေ့သို့ကိုင်လိုက်သည်။ မျက်လုံးများက အဝေးဆီသို့မျှော်မှန်းကြည့်နေသည်။ 'ကပ္ပတိန်က ကျွန်တော့်ကိုစော်ကားချင်တယ်ဆိုတာရှင်းနေတာပဲ။ ကျွန်တော်အမှန်တကယ် ကြောက်ရွံ့မိတယ်လို့ ဝန်ခံပါတယ်။ ကိုယ့်ဘာသာ မကာကွယ်နိုင်ဘူး။ ပြန်ခုခံလို့လည်း မရဘူးလေ'။

သို့သော်လည်း သူပြန်ခုခံခဲ့သည်။ သူက ကျွန်တော့်ကိုပြောပြသည်။ 'ကျွန်တော်ကပ္ပတိန်ကို ပြောလိုက်တယ်။ ကျွန်တော့်ကို ထိရဲ့ထီ

ကြည့်။ ခင်ဗျားကို ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံရဲ့ အမြင့်ဆုံးတရားရုံးအထိ တရားစွဲမယ်။ အမှုပြီးရင် ခင်ဗျားဘုရားရှိခိုးကျောင်းက ကြွက်တစ်ကောင်လို ဆင်းရဲမွဲတေသွားစေရမယ်လို့ ပြောလိုက်တယ်။ ကပ္ပတိန် တန့်သွားတယ်။ ကျွန်တော် ကြောက်နေတယ်။ ကျွန်တော်သတ္တိရှိလို့ ခုခံတာ မဟုတ်ဘူး။ လူတစ်ယောက်မှာ ဟန်ကိုယ့်ဖို့ဆိုတဲ့ အပြင်ပန်းဟန်ပန်တော့ ရှိရမယ်လေ။

အပြင်ပန်းဟန်ပန်တော့ရှိရမယ်။

တစ်ခါတစ်ရံ ရဲဝံ့သည့်ဟန်ပန်လုပ်ရင်းရဲဝံ့သတ္တိအစစ်အမှန်ကို ရှာဖွေတွေ့ရှိသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ထိုဟန်ပန်သည် သင့်သတ္တိပင်။

အကျဉ်းထောင်တွင် မိမိတို့သတ္တိကို တစ်နေ့တစ်ခါ ပြရသည်။ အစောင့်တို့ကိုအများရှေ့တွင်ပြန်ခုခံရုံသာမဟုတ်၊ ခေါင်းမငဲ့ထားဘဲ လမ်းလျှောက်ခြင်း၊ ဣန္ဒြေဖြင့်နေခြင်း၊ အကောင်းဘက်ကိုရှာတွေးခြင်း၊ မျှော်လင့်ချက်ထားခြင်းတို့ အားလုံးရှိရမည်။ ၁၉၆၉ခုနှစ်တွင် ထောင်ကြပ်တစ်ဦး မင်ဒဲလား၏ အခန်းကျဉ်းသို့လာပြီး စိတ်ထိခိုက်စရာ သတင်းတစ်ခုပေးသည်။ မင်ဒဲလား၏ အကြီးဆုံးသား သမ်ဘီသည် ယာဉ်တိုက်မှုကြောင့် သေဆုံးသွားသည်။ ၂၇ နှစ်ကာလအတွင်း မင်ဒဲလား သူ့အခန်းကျဉ်းမှထွက်သောနည်းပါးသည့်နေ့များတွင် ထိုနေ့သည် တစ်ရက် အပါအဝင်ဖြစ်သည်။ သူ၏ နှစ်ရှည်လများ သူငယ်ချင်း ဝေါလ်တာဆစ်စလူးက သူ့အခန်းသို့လာပြီးနှစ်ယောက်အတူ လက်ကိုင်ကာ ငြိမ်သက်စွာ ထိုင်နေကြသည်။

နောက်တစ်နေ့တွင် မင်ဒဲလားသည် ထုံးကျောက်ကျင်းသို့ပြန်သွားပြီး အခြားအကျဉ်းသားများနည်းတူ ကျောက်တူးသည်။ ကျွန်တော် သူ့သားသေဆုံးသည့်အကြောင်းမေးသောအခါ သူက ထိုသတင်းအပေါ် ဝမ်းနည်းမှုသည် သူခံနိုင်ရည်ရှိသည်ထက် ကျော်လွန်ကြောင်း၊ သို့သော် အစောင့်များနှင့် အကျဉ်းသားအပေါင်းဖော်တို့အား ထိုကိစ္စကြောင့် သူစိတ်ပိုင်း၊ ရုပ်ပိုင်းချို့ယွင်းမှုမဖြစ်သွားဆိုသည်ကိုပြရန်မှာ အရေးကြီးသည်။ ဟန်ကိုယ့်ဖို့ပင်။ သူ အခြားရွေးချယ်ရန် လမ်းမရှိပေ။

ကျွန်တော်တို့သည် မင်ဒဲလားနှင့် တွေ့မည့်သူများ စိတ်လှုပ်ရှားကြမည်ဟုသာ တွေးထင်ကြသည်။ သို့သော် မင်ဒဲလားကိုယ်တိုင်သူများကို တွေ့ရမည်ဆိုလျှင် စိတ်လှုပ်ရှားသည်။ သူ တောင်အာဖရိက သမ္မတ ပီဒဗလျူကို ပထမအကြိမ် တွေ့စဉ်က စိုးရိမ်ကြောင့်ကြဖြစ်မိသည်။ ဘိုသာကို အများက 'မိကျောင်းကြီး' ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြသည်။ သူ၏ ကြမ်းတမ်းစွာခြိမ်းခြောက်ဟိန်းဟောက်သည့်ဟန်ပန်၊ ထို့ပြင် သြဇာနှင့် စီမံအုပ်ချုပ်ခြင်းတို့ကြောင့်ဖြစ်သည်။ မင်ဒဲလားအကျဉ်းထောင်တွင် နောက်ဆုံးနှစ်ကျခံနေရစဉ်အချိန်ကဖြစ်ပြီး အကျဉ်းကျနေသော အေအင်န်စီအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးနှင့် တောင်အာဖရိကပြည်နယ်သမ္မတ ပထမဦးဆုံးအကြိမ် တွေ့ဆုံခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ မင်ဒဲလားက သူပြောရန်နှင့် လုပ်ရန်တို့ကိုစိတ်ထဲတွင်ဇာတ်တိုက်နေသည်။ ဖြစ်နိုင်လျှင် သူ လက်ဦးမှု ရယူလိုသည်။ ထိုအတွေးဖြင့် သူအခန်းကိုခြေလှမ်းကျဲကျဲဖြင့် ဖြတ်လျှောက်ပြီး ဘိုသာအား လှိုက်လှဲသောအပြုံးနှင့် အားပါးတရလက်ဆွဲနှုတ်ဆက်သည်။ သူ၏ဖော်ရွေမှု၊ ဟိတ်ဟန်မထုတ်မှုတို့သည် တောင်အာဖရိကသမ္မတအားသူ့အပေါ် အမြင်ရှင်းစေသည်။ သူကြိုတင်ကြံစည် ပြင်ဆင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဟန်ကိုယ့်ဖို့ပင်။

၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်အစောပိုင်းတွင် မင်ဒဲလားအား ရော်ဘင်ကျန်း အကျဉ်းထောင်မှမရွေ့ပြောင်းမီ၊ အကျဉ်းသားတစ်ဦးကရှိတ်စပီးယား၏ လက်ရာများကိုစုစည်းထားသည့်စာအုပ်တစ်အုပ်ကို ကော်ပီကူးယူပြီး 'စီ'ဘလောက်ရှီအခန်းကျဉ်းများတွင်နေထိုင်ရသူများသို့ ထိုစာအုပ်ကို ယူသွားကာ ဖတ်ရှုပြီးသည့်အထဲမှ အကြိုက်နှစ်သက်ဆုံးစာပိုဒ်များကို စာအုပ်တွင်အမှတ်အသားပြုလုပ်စေသည်။ မင်ဒဲလားက တွေဝေမနေဘဲ ချက်ချင်းပင်ဂျူးလီးယပ်စ်ဆီဇာပြဇာတ်၏ အခန်း ၂၊ ပြကွက် ၂ သို့ စာရွက်လှန်လိုက်ပြီး အောက်ပါစာပိုဒ်ကို မင်ဖြင့်ဝိုင်းလိုက်သည်။

'သတ္တိနည်းသူတို့သည် အမှန်စင်စစ်မသေဆုံးမီ ထပ်ကာတလဲလဲ သေဆုံးကြသည်။

ရဲရင့်သူတို့သည် ဘဝတွင်တစ်ကြိမ်သာ သေဆုံးသည်။
 ကျွန်ုပ် ယခုထိ ကြားဖူးသည့်ဆန်းပြားမှုများထဲတွင်
 ကျွန်ုပ်ဆန်းပြားသည်ဟု ထင်သည်မှာ လူတို့၏စိုးထိတ်မှုပင်။
 သေဆုံးခြင်းဆိုသည်မှာ ရှောင်လွှဲမရသည့် ဘဝနိဂုံးပင်ဖြစ်၍
 သူလာချင်သည့်အခါလာမည်ပင်။’

သတ္တိနည်းသူတစ်ဦးက ထိုစာပိုဒ်ကို ရွေးချယ်ခဲ့လျှင် သူသတ္တိ
 ရှိသည်ဟု အခြားလူများအား ထင်စေလို၍ဖြစ်မည်။ မင်ဒဲလားအတွက်
 မူ ထိုစာပိုဒ်သည် ရဲရင့်မှုအကြောင်း မဟုတ်ပါ။ အမှန်တရားကို ရိုးရိုးရှင်း
 ရှင်းတင်ဆက်ထားခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ သင်သည် သတ္တိရှိဟန်ဆောင်
 လျှင်သတ္တိရှိလာမည်သာမက၊ သတ္တိကို ကိုယ်စားပြုသူပင် ဖြစ်လာမည်။

မင်ဒဲလားက ရဲဝံ့ခြင်းသည် လူနည်းစုနှင့်သာ သက်ဆိုင်သည်
 ဟု မမြင်ပါ။ အချို့လူများသည် ဘဝစာမေးပွဲစစ်ဆေးခြင်းကို ပြင်းထန်
 စွာခံရသည်။ သို့သော် အခြားလူများလည်း တစ်နည်းနည်းဖြင့်တော့
 ထိုစစ်ဆေးခြင်းကို ခံရသည်။ သူကျွန်တော့်ကိုအမြဲပြောသည့်အချက်
 တစ်ခုမှာ၊ သူအကျဉ်းကျသည့်အချိန်ကာလသည် သူ့ဇနီးအကျဉ်းကျဖူး
 သည့်အချိန်ကာလထက် ပိုရှည်ကြာသော်လည်း သူ့ဇနီး ‘ဝင်နီ’ က
 ပို၍ သတ္တိရှိသည်ဟု သူယူဆသည်။ သူ့အနေဖြင့် အကျဉ်းထောင်
 အတွင်း၌နေရသဖြင့် ဘဝ၏နေ့စဉ် အခက်အခဲများမှ အကာအကွယ်
 ရသလိုပင် ဖြစ်နေခဲ့သော်လည်း သူ့ဇနီးအနေဖြင့် ‘အပါသိုက်’ စနစ်
 အောက်တွင် နေ့စဉ် ဘဝအခက်အခဲများကိုရင်ဆိုင်ကာ သမီးနှစ်
 ယောက်ကိုလည်း ပြုစုပျိုးထောင်ရသေးသည်။

မင်ဒဲလားအနေဖြင့် သတ္တိရှိသူတစ်ဦးကို အမြင့်ဆုံးချီးကျူးလျှင်
 ‘သူ့ကောင်းကောင်းစွမ်းဆောင်နိုင်တယ်’ ဟုသာ ဖြစ်သည်။ ဤသို့ပြော
 ရာတွင်ထိုသူသည်ဇာတ်လမ်းထဲမှသူရဲကောင်းလို သတ္တိရှိခြင်း၊ အသက်
 ကိုစတေးရဲခြင်းတို့ကို မဆိုလိုပါ။ တစ်နေ့ဝင်တစ်နေ့ထွက်အခက်အခဲ
 များ၊ စိတ်ဆင်းရဲမှုများကိုရင်ဆိုင်ရာတွင် မြဲမြံတည်ငြိမ်မှုရှိခြင်းကို ဆိုလို
 သည်။ တစ်နေ့ဝင်တစ်နေ့ထွက် စိုးရိမ်ကြောင့်ကြမှုနှင့် စိတ်ပူပန်မှုတို့ကို

mgyoe.com

၃၂ မြနှင်းဆီ (Mrs Hninzi)

ခုခံနိုင်စွမ်းရှိခြင်းကို ဆိုလိုသည်။ ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး ထိုသတ္တိမျိုးရှိနိုင်
ကြသည်။ ကံကောင်းထောက်မစွာဖြင့် ထိုသတ္တိမျိုးကိုသာ ကျွန်ုပ်တို့
အများစုအနေဖြင့်သရုပ်ပြရန် လိုအပ်ချက်ရှိပါသည်။

စဉ်းစားချင့်ချိန်ပြီးမှ စိမ့်ဆောင်ရွက်ပါ

ကျွန်တော် တစ်ခါက မင်ဒဲလား၏ကျည်လုံဘီအမ်ဒဗလျူကား၏ နောက်ထိုင်ခုံတွင်သူနှင့် အတူရှိနေသည်။ သူ့ဒရိုင်ဘာက လမ်းပျောက်နေသည်။ ယင်းသည် မထူးဆန်းပါ။ သူ့ယာဉ်တန်းသည် မကြာခဏဖရိုဖရဲ ဖြစ်တတ်သည်။ ယာဉ်မောင်းက စက်ရှိန်မြှင့်ပြီးဟိုသည်ကွေ့ရာတွင် ကားဘီးက ကျီခနဲမြည်မြည်နေသည်။ မင်ဒဲလားက ယာဉ်မောင်းဆီသို့ကိုယ်ကိုညွှတ်ပြီး 'စိတ်အေးအေးထားပါကိုယ့်လူရာ' ဟု ပြောသည်။

စိတ်အေးအေးထားပါ။

မင်ဒဲလားသည် လှိုင်းလေထန်သော အချိန်များတွင်ပင် တည်ငြိမ်အေးဆေးပြီး အခြားသူများကိုလည်း တည်ငြိမ်အေးဆေးစေလိုသည်။ တကယ်တမ်းတွင် သူ့ထံမှ တည်ငြိမ်အေးဆေးမှုတို့ဖြာထွက်နေသည်။ သင့်စိတ်ကို သင်မထိန်းနိုင်လျှင် အနေအထားတစ်ခုတွင် သင်ဆုံးရှုံးသွားနိုင်သည်။ အာမက်ကသာဒရာသည် မင်ဒဲလားနှင့်အတူ အကျဉ်းထောင်တွင် အနှစ် ၃၀ နီးပါး အတူနေခဲ့ရသည်။ ထိုကာလအတွင်း မင်ဒဲလားစိတ်ဆိုးသည်ကို နှစ်ကြိမ်သာ တွေ့ဖူးသည်ဟု အာမက်က ပြောသည်။ နှစ်ကြိမ်စလုံးတွင်ထောင်ကြပ်များက သူ့ဇနီးဝင်နီကိုစော်ကားမော်ကားပြော၍ ဖြစ်သည်။ မှန်သည်၊ လူတစ်ယောက် အနေဖြင့် ဒေါသပေါက်ကွဲခြင်း၊ စိတ်ခံစားချက်အတိုင်း လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲတုံ့ပြန်ခြင်းတို့ ရှိမည်ပင်။ သို့သော် မင်ဒဲလားပြောပြချက်အရ

ယင်းတို့သည်ဖြစ်ခဲ့သည်။ ဖြစ်လျှင်လည်း ကောက်ကာငင်ကာဖြစ် မည့်အစား မြော်မြင်ချင့်ချိန်တတ်ရမည်။ ခေါင်းဆောင်တစ်ယောက်၏ အတိုင်းအတာသည် သူ၏ ချုပ်တည်းနိုင်မှုပင် ဖြစ်သည်။ လူသား အားလုံးအတွက်လည်း ထိုနည်းလည်းကောင်းပင်။ တည်ငြိမ်အေးဆေးမှု သည် နိုင်ငံရေး၊ သို့မဟုတ် ကိုယ်ရေးကိုယ်တာတို့ အခြေအနေတင်းမာ နေသည့်အချိန်တွင်လူအများက လိုလားကြသောအရည်အသွေးတစ်ခု ဖြစ်သည်။ သူတို့က သင်စိတ်လှုပ်ရှားပြီး ကတောက်ကတက်ဖြစ်နေခြင်း မရှိ၊ အချက်အလက်အားလုံးကိုချိန်ထိုးစဉ်းစားနေသည်၊ သင့်တုံ့ပြန်မှု သည် ချင့်ချိန်တိုင်းတာပြီးသားဖြစ်မည်ဟု ယုံကြည်ထားကြသည်။

၁၉၉၃ ခုနှစ်တွင် တောင်အာဖရိက၌နိုင်ငံရေး ချိန်ခွင်လျှာ ကစားနေသည်။ မင်ဒဲလားက နိုင်ငံတော်အစိုးရနှင့်ညှိနှိုင်းဆွေးနွေးပြီး ဖွဲ့စည်းပုံအသစ်ရေးဆွဲရန်နှင့် ဒီမိုကရေစီရွေးကောက်ပွဲကျင်းပဖို့နေ့ရက် သတ်မှတ်ရန်ဆောင်ရွက်နေစဉ် ထိုခြေလှမ်းသစ်ကိုအင်အားလျော့ပါး စေရန်ပြည်တွင်းအင်အားစုအချို့ကကြိုးပမ်းနေကြသည်။ ထိုအထဲတွင် မိမိတို့အင်အားစုများကို စုစည်းပြီးအကြမ်းဖက်ရန် ခြိမ်းခြောက်လျက် ရှိသော အစွန်းရောက်လက်ယာဝါဒီစစ်မက်ရေးရာအုပ်စုများ ပါဝင် သည်။ အချို့က မင်ဒဲလားသည်ရှေးရိုးစွဲဆန်လွန်းသည်၊ အစိုးရကို ယုံကြည်မှု လွန်ကဲသည် ဆိုပြီးအေအင်န်စီ၏စစ်မက်ရေးရာခေါင်း ဆောင်လည်းဖြစ်သည့်ခရစ်ဟာနီကဲ့သို့လူငယ်ခေါင်းဆောင်မျိုးကို ရှေ့ တန်း တင်လိုကြသည်။

ထိုစဉ်က တောင်အာဖရိကတွင် ဟာနီသည်မင်ဒဲလား ပြီးလျှင် ဒုတိယလူကြိုက်အများဆုံးခေါင်းဆောင်ဖြစ်သည်။ အမြဲတမ်းလိုလိုတိုက် ပွဲဝင်ဝတ်စုံဝတ်ဆင်ပြီးဘယ်ရီကက်ဦးထုပ်ကို ခပ်ကြော့ကြော့စောင်း စောင်းလေးဆောင်းထားလေ့ရှိသည့်ဟာနီသည် ဆွဲဆောင်မှုရှိလှသည်။ သူကမင်ဒဲလား၏ဆန့်ကျင်ဘက်ပင်။ မင်ဒဲလားက ခွင့်လွှတ်ရန်နှင့် အာယာတ မထားရန်ပြောနေသည့်အချိန်တွင်ဟာနီကအမှတ်ထားပါ၊ တုံ့ပြန်ပါဟု လှုံ့ဆော်သည်။ မင်ဒဲလားကအသံခပ်အုပ်အုပ်ဖြင့် စကား

ပြောသည်။ ဟာနီကစကားကို အသံမြင့်ပြောသည်။ မင်ဒဲလားက လူဖြူတို့၏အစဉ်အလာစီးပွားရေးကိုဆက်ထားရန် ပြောသည်။ ကွန်မြူနစ်စိတ်ဓာတ်ရှင်သန်သော ဟာနီကလူဖြူတို့၏ ဓနဥစ္စာကိုပြည်သူများသို့ ခွဲဝေပေးရန်ပြောသည်။ အေအင်န်စီအဖွဲ့ဝင်အချို့ကပင် အသက် ၅၁ နှစ်ရှိပြီး သန်မာဖြတ်လတ်သည့်ဟာနီသည် မင်ဒဲလားနှင့် စာလျှင်ငှင်းတို့အဖွဲ့နှင့်တောင်အာဖရိက၏ အနာဂတ်ဖြစ်သည်ဟု ခံယူကြသည်။ ဟာနီအတွက် မျှော်လင့်ချက်ရှိသောကာလ ဖြစ်သည်။ တောင်အာဖရိကတွင် လူဖြူလူမည်းပဋိပက္ခကြောင့် ပြည်တွင်းစစ်ဆီသို့ ဆိုးရွားစွာ ဦးတည်နေသည်။ လူဖြူလက်ယာဝါဒီတို့က တိုက်ခိုက်ရေးအတွက် လက်နက်များစုဆောင်းနေသလိုဟာနီအပါအဝင်လက်ဝဲဝါဒီတို့က စစ်ပွဲအတွက်ပြင်ဆင်ရန်ပြည်သူများကိုတိုက်တွန်းနေသည်။ နိုင်ငံတစ်ဝန်းလူမျိုးရေးပြည်တွင်းစစ်ပွဲခြောက်လှန့်မှုသည်ဒိဋ္ဌဖြစ်ရပ်ဖြစ်လာတော့မည်။

ထိုနှစ် ဧပြီလတွင် ကျွန်တော်မင်ဒဲလားနှင့်အတူ ထရန်စကီရီသူ၏နေအိမ်သို့ လိုက်သွားသည်။ ထိုအိမ်သည် တောင်အာဖရိက၏ ကျေးလက်ဒေသတွင်ရှိပြီး သူ့ကိုမွေးဖွားသည့်ချိုင့်ဝှမ်းဒေသကို လှမ်းမြင်ရသည့်နေရာတွင် တည်ရှိသည်။ သူက ကျွန်တော့်ကို တစ်ခါပြောဖူးသည်။ ‘လူတိုင်းလူတိုင်းဟာကိုယ့်ကိုမွေးဖွားတဲ့အရပ်အနီးအနားမှာ အိမ်တစ်လုံးရှိသင့်တယ်’။ သူ့အိမ်သည်အယ်လ်ပုံသဏ္ဍာန် ရိုးစင်းသည့် တစ်ထပ်တိုက်တစ်လုံး ဖြစ်သည်။ သူကလေးဘဝကဆော့ကစားခဲ့သော စိမ်းလန်းစိုပြည်သည့်မြက်ခင်းပြင်တွင်နေရာယူထားသည်။ လူအများက ထိုအိမ်နှင့်စပ်လျဉ်းပြီး အံ့ဩသည်မှာ အိမ်ပုံစံသည် သူ ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်တွင်အပြစ်ဒဏ်မှ မလွတ်မီနောက်ဆုံးနေခဲ့ရသည့်ဗစ်တာဗာစတာအကျဉ်းထောင်ရှိအဆောက်အအုံနှင့်တူနေခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တစ်ခါကသူ့ကို ထိုအကြောင်းမေးသည့်အခါ သူပြုံးလိုက်သည်။ သူ နေခဲ့ရသည့်အကျဉ်းထောင်အဆောက်အအုံကို သူကြိုက်နှစ်သက်သဖြင့် ထရန်စကီရီတွင်သူ့အိမ်တစ်လုံးဆောက်မည့်အခါ အကျဉ်းထောင်အုပ်ချုပ်ရေးပိုင်းမှအဆိုပါအဆောက်အအုံ၏ကြမ်းခင်းပုံစံနှင့်ပုံစံပြုကို

mgyoe.com

တောင်းယူခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟု သူပြောပြသည်။

သူ့အိမ်သည် ပင်မလမ်းမမှ ခပ်ခွာခွာတွင်ရှိသည်။ အခြားအိမ်များကိုလည်းမြင်မနေရပါ။ အဝင်ဂိတ်မှာ မဝင့်ဝါပါ။ ကားအဝင်လမ်းမှာကွေ့ကောက်သည်။ ထိုနေရာသည်ယေဘုယျအားဖြင့်လူသူအရောက်အပေါက်နည်းသည့်နေရာဖြစ်ပြီး၊ သမိုင်းတွင်သည့်အထင်ကရပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးနေထိုင်သည့် အိမ်ဖြစ်သော်လည်းစောင်ခြံလွှားထားသည့် အမျိုးသမီးများ၊ လမ်းလျှောက်တုတ်နှင့် လူအိုများ စသည့်အနီးအနားရွာများမှ လူများသည် မပြောမဆို သူ့ခြံရှေ့သို့ ရောက်လာပြီး အိမ်မျက်နှာစာတွင်ထိုင်သူထိုင်၊ ရပ်သူရပ်နှင့် သူ့ကို အရိုအသေပေးရန်၊ သို့မဟုတ် သူထံမှ အစားအသောက်အလှူခံရန်၊ သို့မဟုတ် နှစ်မျိုးစလုံးအတွက် လာရောက်လေ့ရှိကြသည်။ ယင်းသည်သူတို့လူမျိုး၏ ဓလေ့ထုံးတမ်းဖြစ်ပြီးရာစုနှစ်ပေါင်းများစွာ ထိုကဲ့သို့ပင် ပြုမူခဲ့ကြသည်။ ဆုံတွေ့ရန်ချိန်းဆိုမှုမလုပ်ဘဲ လူများထိုအတိုင်း ဝင်ထွက်သွားလာကြသည်။

မင်ဒဲလားသည် ထရန်စကီတွင်ရှင်သန်လန်းဆန်းလာသည်။ စိတ်ဖိစီးမှုမရှိအေးအေးလူလူရှိသည်။ သူကသူ့ကိုယ်သူတောသားလေးတစ်ယောက်ဟုညွှန်းတတ်သည်။ အချို့က သူဟန်လုပ်ပြောသည်ဟု ထင်ကြသည်။ သို့သော်သူ့ကိုကျေးလက်အသိုင်းအဝိုင်းတွင် သင်တွေ့မြင်မည်ဆိုလျှင် ထိုတောသားလေးကို ရေးရေးမျှမြင်နိုင်ပေမည်။ သူက ရွာသားများကိုစကားပြောရသည်ကို ကြည်နူးသည်။ ထိုသူများသည် မိမိတို့နေအိမ်မှ မည်သည့် ဆယ်မိုင်အထက်ကွာဝေးသည့်ခရီးကိုမျှသွားဖူးသူများ မဟုတ်ပါ။ သူပိုရယ်သည်။ ဇိုဆာဘာသာစကားဖြင့် ပြက်လုံးများပြောသည်။ ကလေးငယ်များကိုဒူးပေါ်တင်၍ မြှူသည်။ ထိုသူအများစု၏ လူမှုဘဝပုံစံသည် လွန်ခဲ့သည့်အနှစ် ၅၀ ကျော်က မင်ဒဲလားနေထိုင်ခဲ့သည့်ပုံစံအတိုင်းပင် ဖြစ်သည်။

ထရန်စကီတွင် သူကြည်နူးသည့် နောက်ထပ်အရာတစ်ခုသည် နံနက်စောစောလမ်းထလျှောက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ သူပုံမှန်အားဖြင့် နံနက် ၄ နာရီခွဲတွင် အိပ်ရာမှနိုးသည်။ ၅နာရီနှင့်၅နာရီခွဲကြားတွင်

လမ်းလျှောက်ရန်အဆင်သင့်ဖြစ်သည်။ သူ သုံးနာရီ လေးနာရီကြာခန့် လမ်းလျှောက်ပြီးအိမ်သို့ ၉ နာရီနှင့် ၁၀ နာရီကြားတွင် ပြန်သည်။ ကျွန်တော် သူနှင့်ထရန်စကီသို့ ယခင်တစ်ခေါက်ဒီဇင်ဘာလတွင်လိုက် သွားဖူးသည်။ သူ၏နံနက်ခင်းလမ်းလျှောက်သည့်ပုံမှန်လှုပ်ရှားမှုတွင် ကျွန်တော် တတ်နိုင်သမျှ ပါဝင်အဖော်ပြုပေးသည်။

ဧပြီလ ၁၀ ရက်နေ့ နွေဦးရာသီနံနက်ခင်းတွင် ကျွန်တော်သူ့ အိမ်သို့ နံနက် ၄ နာရီ ၅၅ မိနစ်တွင် ရောက်သည်။ အချိန်မှာ မှောင် မိုက်ဆဲပင်ဖြစ်သည်။ သူ့ကိုယ်ရံတော်များထဲမှနှစ်ယောက်သည် ကား ထဲတွင်ထိုင်ပြီး သီချင်းနားထောင်နေကြသည်။ ရာသီဥတုမှာအေးစက် နေသဖြင့် ထိုသူတို့သည် သူတို့လက်များကို လေမှုတ်နေကြသည်ကို ကျွန်တော်ကားပြတင်းမှတစ်ဆင့်မြင်ရသည်။ မင်ဒဲလားက ၅နာရီထိုး အပြီးတွင်သူ့စိတ်ကြိုက်အနက်နှင့်ရွှေရောင်စပ်အားကစားဝတ်စုံဖြင့် အိမ်ထဲမှ ထွက်လာသည်။ သူတောင်ဘက်သို့ ဦးတည်ပြီး လမ်းလျှောက် သည်။

သူက နံနက်တိုင်း ဦးတည်ရာအရပ်ကိုပြောင်းလျှောက်သည်။ သူ ငယ်စဉ်က မြင်ကွင်းများကိုလည်းကောင်း၊ သူမရောက်ဖူးသေးသော ရွာတစ်ရွာကိုလည်းကောင်း တွေ့လိုတွေ့ငြားဖြစ်သည်။ ကျွန်တော့်အား အထင်ကရနေရာများကို ညွှန်ပြပြီးသမိုင်းကြောင်းကို ပြောပြသည်။ ထိုနေ့နံနက်ကခါတိုင်းကဲ့သို့ပင် သူ့ကိုယ်ရံတော်များ လိုက်ပါလာသည်။ ပုံမှန်အားဖြင့်သူ့ရှေ့တွင် နှစ်ယောက်လျှောက်ပြီးသူ့နောက်တွင် နှစ် ယောက် လျှောက်သည်။ ကျွန်တော်ကသူ့ဘေး ဆယ်ပေအကွာလောက်မှ လိုက်သည်။ သူ့စကားပြောလိုလျှင်ကြားနိုင်ပြီး သူ့လွတ်လပ်စွာနေလိုလျှင် လည်း ရအောင်ဖြစ်သည်။ လမ်းလျှောက်ခြင်းသည်သူ့အတွက်တရား အားထုတ်ခြင်းနှင့်တူသဖြင့် ကျွန်တော်တို့အားလုံးတိတ်ဆိတ်စွာ လျှောက် လေ့ရှိကြသည်။

တစ်နာရီကျော်ကြာသော်ကျွန်တော်တို့သည် ချန်သည့်သက် ကယ်အမိုးပါရှိပြီး အဝိုင်းပုံစံဆောက်ထားသောအင်္ဂါတေနုတ်များသို့

၃၈ မြနှင်းဆီ (Mrs Hninzi)

ရောက်လာကြသည်။ မင်ဒဲလားကြီးပြင်းခဲ့သောအိမ်ပုံစံမျိုး ဖြစ်ပြီး ထိုအရပ်မှလူများ ယခုတိုင်ယင်းကဲ့သို့နေထိုင်ဆဲဖြစ်သည်။ နံရံများကို ညက်သောနွားချေးနှင့်စီမံပြုလုပ်ထားပြီးကြမ်းခင်းသည်ရွှံ့ခြောက် ဖြစ်သည်။ မင်ဒဲလား အသက်အရွယ်ခန့်အမျိုးသမီးတစ်ယောက်သည် တံတစ်ခုတွင်းမှထွက်လာပြီး ကျွန်တော်တို့အား သံသယမျက်လုံးနှင့် ကြည့်သည်။ (ကြိမ်ဖန်များစွာ လူများက မင်ဒဲလားအား မသိကြပါ။ သူ့ကို အလည်လာသောရွာသူကြီးတစ်ယောက်ဟု ထင်မှတ်ကြသည်။) အမျိုးသမီးကတင်ပါးပေါ်တွင် လက်ထောက်လိုက်ပြီးမင်ဒဲလားအား သူတို့အုပ်စုသည်ခြေလျင်လာခဲ့ခြင်းလားဟု မေးသည်။ မင်ဒဲလားက ဟုတ်မှန်ကြောင်းပြောသောအခါထိုအမျိုးသမီးကမင်ဒဲလား၏ ခြေထောက်များကို ကြည့်ပြီး 'အဲဒီလိုဆိုရင် ရှင့်ဖိနပ်တွေက ဘာဖြစ်လို့ နံနက်ခင်းနှင့်စက်တွေနဲ့ မစိုရွဲနေတာလဲ' ဟုမေးသည်။ မင်ဒဲလားက သူ့ဖိနပ်များကို ကြည့်လိုက်သည့်အခါခြောက်သွေ့နေသဖြင့် သူ့အော်ရယ်မိသည်။ ထိုအမျိုးသမီး၏ မှတ်ချက်သည် ကျေးလက်ပြည်သူများ၏ ရှုမြင်တွေးခေါ်မှုကို ဖော်ပြသည်။

၈ နာရီထိုးသောအခါ နေပူရှိန်ပြင်းထန်လာပြီး ရာသီဥတုအတော်နွေးလာသည်။ ကျွန်တော်တို့လမ်းလျှောက်တိုင်း မင်ဒဲလား ပိုမိုသန်မာလာသည်ဟုထင်ရသည်။ ပထမတွင် လမ်းဖြည်းဖြည်းလျှောက်ပြီး တဖြည်းဖြည်းနှင့်ခြေလှမ်းများ ခိုင်မာစွာကျလာသည်။ သူ့ထက်ဆယ်စုနှစ်များမကအရွယ်ပိုငယ်သော ကျွန်တော်တို့အတွက်မူ ယင်းနှင့်ပြောင်းပြန်ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့ ရှည်လျားစွာပျင်းရိဖွယ်ရာ ဆက်လျှောက်နေပြီး လေးနာရီခန့်ကြာသော် သူ့အိမ်နားပြန်ရောက်သည်။ မင်ဒဲလားကတောင်ကုန်းတစ်ခု၏ထိပ်စွန်းကို ညွှန်ပြသည်။ ထိုတောင်ကုန်းမှ အောက်ဘက်သို့လှမ်းကြည့်လျှင် ကြူနူဟုခေါ်သည့် သူ့ဘိုးဘွားတို့၏ရွာကိုလှမ်းမြင်ရသည်။ ထိုရွာတွင် ပြိုကွဲပျက်စီးနေသော အဖြူရောင်အုတ်တိုက်တစ်လုံးကို မြင်ရသည်။ 'အဲဒါကျွန်တော့်ရဲ့ ပထမဦးဆုံးစာသင်ကျောင်းလေ' ဟု ပြောသည်။ ထိုကျောင်းတွင် စာသင်

ခန်းတစ်ခန်းသာပါဝင်ပြီးအခန်း၏ တစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် ပြတင်းပေါက်များရှိသည်။ ကြမ်းခင်းမှာ ညီညာသည်။ သွပ်မိုးဖြစ်သဖြင့် မိုးရွာလျှင် ခေါင်မိုးပေါ်ရေစက်ကျသံ မြည်သည်။ ထိုကျောင်းတွင် သူ၏ ပထမဦးဆုံးဆရာမ ‘မစ်စ်မဒင်ဂိန်း’ က သူ့အား ‘နယ်လ်ဆန်’ ဆိုသည့် နာမည်ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်အခါက ထိုကျောင်းတက်သည့် ကျောင်းသားတိုင်းကို အင်္ဂလိပ်နာမည်ပေးသည့်အလေ့အထ ရှိခဲ့သည်။

သူက ကျောင်းအနောက်ဘက်က တောင်ကုန်းသို့ လျှောက်သွားပြီးကြီးမားသော ကျောက်တုံးဝိုင်းတစ်ခုကိုညွှန်ပြသည်။ ထိုကျောက်တုံး၏အချင်းမှာ ၇၅ မီတာခန့်ရှိသည်။ ကျောင်းသားများသည် ထိုကျောက်တုံးပေါ်တွင်ပန်းကန်ပြားအရွယ်ရှိ ချောမွေ့သောကျောက်ပြားတစ်ချပ်ကို တင်စီးကာလျှောချလေ့ရှိကြသည်။ သူ၏ဘောင်းဘီချုပ်ရိုးများပင် ပြုထွက်သဖြင့် သူ့အမေထံမှာ နာနာအရိုက်ခံရသည်။

ကျွန်တော်တို့ လေးနာရီကြာ လျှောက်ပြီးနောက် အိမ်သို့မလှမ်းချင်လှမ်းချင်ပြန်ကြသည်။ အိမ်ရှေ့တွင်လူ ခြောက်ဦးခန့်ဝိုင်းအုံစောင့်နေသည်။ ဧည့်ခန်းတိုင်းသို့ဝင်လိုက်သောအခါ နောက်ထပ် ရှစ်ယောက် ဆယ်ယောက် ထိုင်စောင့်နေသည်ကို တွေ့ရပြန်သည်။ အမြဲလိုသဘောကောင်းသောအိမ်ရှင်မင်ဒဲလားက ထိုလူများကို လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်နေစဉ်ကျွန်တော်က စာကြည့်ခန်းသို့ သွားပြီး မင်ဒဲလားကို အင်တာဗျူးလုပ်ရန် ပြင်ဆင်သည်။ မိနစ်ပိုင်းအတွင်း သူစာကြည့်ခန်းသို့ဝင်လာသောအခါ ကျွန်တော်က ထိုဧည့်သည်များအကြောင်းမေးလိုက်သည်။ သူ့အိမ်ထိန်းမိရီယမ်က ထိုလူများသည် ဆာလောင်မွတ်သိပ်သဖြင့် အိမ်ရှေ့သို့ရောက်လာကြခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပြောသည်။ မင်ဒဲလားက သူတို့ကို အထူးဧည့်သည်များကဲ့သို့ ဆက်ဆံသည်။

မိရီယမ်က ကျွန်တော်တို့အတွက် နံနက်စာ ပြင်ဆင်နေသည်။ မင်ဒဲလားက ‘စကြစို့’ ဟုပြောသော်လည်း နောက်မိနစ် ၂၀ တွင် နံနက်စာ မစားရသေးပါ။ ကိုယ်ရံတော်တစ်ဦးက တံခါးနားတွင် ရစ်သီရစ်သီလုပ်နေသဖြင့် မင်ဒဲလားက ထိုသူ့အား ‘မင်း တစ်ခုခု လိုချင်လို့လား’

ဟု မေးသည်။ ကိုယ်ရံတော်က ငိုဆာဘာသာစကားဖြင့် အိမ်ရှေ့တွင် အရှေ့လန်ဒန်ရပ်ဂ်ဘီဘောလုံးအသင်း ရောက်နေကြောင်းပြောသည်။ မင်ဒဲလားက 'အား၊ ဟုတ်သားပဲ' ဟုပြောသည်။ ယမန်နေ့က သူ့လုပ်ဖော် ကိုင်ဖက်တစ်ဦးအား ထိုအရပ်တွင် ရောက်နေသောအရှေ့လန်ဒန် ရပ်ဂ်ဘီအသင်းကို သူတွေ့ဆုံနှုတ်ဆက်မည်ဟု ပြောထားခဲ့သည်။ 'ဟုတ် ပြီ။ ကျွန်တော် သတိရပြီ' ဟုပြောပြီး သူ့ကိုယ်ပေါ်မှ မိုက်ကရိုဖုန်းကို အနည်းငယ်စိတ်ရှုပ်ဟန်ဖြင့် ဖြုတ်လိုက်သည်။

ကျွန်တော် သိထားသည့် သူ့အကြောင်းတစ်ခုမှာ သူသည် အချိန်တိကျသူတစ်ဦးဖြစ်သော်လည်းယခုလို ကျပန်း၊ သို့မဟုတ် လက် တန်းတွေ့ဆုံနှုတ်ဆက်သည့်ကိစ္စများအတွက်ဆိုလျှင် သူ့လုပ်လက်စအ လုပ်ကိုကြားဖြတ်ပြီး တွေ့ဆုံသည့်အလေ့အထရှိသည်။ သူ့ထိုကိစ္စများကို နှစ်သက်လှ၍ မဟုတ်သော်လည်း လုပ်စရာရှိသည်ကို လက်ငင်း လုပ်လိုက်ခြင်းသည် အချိန်ကုန်သက်သာစေသည်ဟု သူယူဆသည်။ တစ်ခါတစ်ရံသူကထိုအချိန်မျိုးကို 'အာဖရိကန်အချိန်' ဟု ရွတ်နောက် နောက်ခေါ်သည်။ သူ့ပတ်ဝန်းကျင်မှအခြားလူများသည်သူ့ကဲ့သို့အချိန် လေးစားမှုမရှိသည်ကို သူ ဆိုလိုသည်။

အိမ်အဝင်ကားလမ်းတွင်အစိမ်းနှင့်အဝါရပ်ဂ်ဘီဂျာဇီအင်္ကျီ ဝတ်ထားသည့်သန်မာသော လူမည်း ၂၅ ဦးတစ်စုခြေရှုပ်ပြီး စောင့်နေ ကြသည်။ သူကတစ်ယောက်ချင်းကို လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ပြီးလျှင်တစ်ပြက် မေးခွန်းများလည်းမေးသည်။ ဆယ်မိနစ်ကြာနှုတ်ဆက်ပြီးချိန်တွင် သူနှင့် အရင်းနှီးဆုံးလက်ထောက်တစ်ဦးထံမှ တယ်လီဖုန်းလာသည်ဆိုသဖြင့် အိမ်ထဲသို့ ပြန်ဝင်သည်။ ထိုဖုန်းကိုမဆေးကြောရသေးသော အိုးခွက် ပန်းကန်များဖြင့် ရှုပ်ပွနေသော မီးဖိုချောင်တွင်သူ့ကိုင်သည်။ သူ ကျောက်ရုပ်တစ်ရုပ်လိုရုပ်ပြီးတစ်ဖက်မှစကားကို နားထောင်နေစဉ် သူ့မျက်နှာတွင် စိုးရိမ်ပူပန်မှုတို့ဖြစ်ပေါ်နေသည်။ သူ့စိုးရိမ်သည့်အခါ သူ့နှုတ်ခမ်းများသည် အောက်သို့နိမ့်ကျပြီးခက်ထန်သည့်မှုန်ကုပ်ကုပ် မျက်နှာထား ဖြစ်လာသည်။

နောက်ဆုံးတွင် 'ကျေးဇူးတင်ပါတယ်' ဟု ပြောပြီး သူ ဖုန်းချလိုက်သည်။

ထို့နောက် 'ခရစ်ဟာနီကိုပစ်သတ်လိုက်ကြတယ်' ဟု သူပြောသည်။ မည်သူ သတ်သည်ကို ကျွန်တော်မေးသောအခါ သူမသိဟု ပြောသည်။ ထို့နောက် အေးစက်သောမျက်နှာထားဖြင့် မီးဖိုချောင်မှ ခြေလှမ်းကျဲကျဲဖြင့် လှမ်းထွက်ကာ အိမ်ရှေ့လမ်းတွင် အရှေ့လန်ဒန်ရပ်ဂ်ဘီအသင်းနှင့်လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ခြင်းကို ဆက်လုပ်သည်။

တောင်အာဖရိကနိုင်ငံသည်ပြဿနာထူထပ်၏ ထိပ်ဖျားတွင် ရောက်နေသည်။ ဟာနီအားလုပ်ကြံသတ်ဖြတ်မှုသည် ပြည်တွင်းစစ်သို့ တွန်းပို့နိုင်သည်။ ဟာနီ၏ သန်းပေါင်းများစွာသောထောက်ခံသူတို့သည် ကလဲ့စားချေရန်လှုံ့ဆော်ပြီးလူဖြူနှင့်လူမည်းအကြားစစ်ပွဲကို အစပျိုးပေးစေနိုင်သည်။ ထိုအနေအထားကိုမင်ဒဲလားမည်သည့်နည်းနှင့်မျှ မလိုလားပါ။ သို့သော် လက်ရှိအချိန်တွင် သူလုပ်နေသည့်အလုပ်ကို ဆက်လုပ်သင့်သည်ဟု ယူဆသဖြင့် အရှေ့လန်ဒန်ရပ်ဂ်ဘီအသင်းအားနှုတ်ဆက်ခြင်းအလုပ်ကို ဆက်လုပ်သည်။

မင်ဒဲလားပြုံးလိုက်၊ ရယ်စရာပြောလိုက်နှင့် ရပ်ဂ်ဘီအသင်းကို ပြီးအောင်နှုတ်ဆက်သည်ကို ကျွန်တော်ပြတင်းပေါက်မှကြည့်နေလိုက်သည်။ မကြာမီ သုန်မှုန်သောမျက်နှာထားဖြင့် စာဖတ်ခန်းသို့ သူပြန်ဝင်လာသည်။ သူထိုင်ချလိုက်ပြီးနောက် ပထမဆုံးပြောလိုက်သည်မှာ 'သူတို့ယာဂုလာချဖို့အဆင်သင့်ဖြစ်ပြီလားလို့ ခင်ဗျားသွားကြည့်ပေးပါလား' ဟု ကျွန်တော့်ကိုပြောသည်။ ကျွန်တော်မီးဖိုချောင်သို့ သွားပြောလိုက်ပြီး နံနက်စာလာချပြီးသောအခါ ကျွန်တော်တို့ တိတ်ဆိတ်စွာ စားသောက်ကြသည်။ မင်ဒဲလားက အတွေးနယ်ချဲ့နေသည်။

သူယာဂုကိုသောက်ပြီးသည့်အခါ သူ့ဒိုင်ယာရီစာအုပ်ကို တောင်းသည်။ ထို့နောက် သူနှင့်အရင်းနှီးဆုံးလုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များ ဆီသို့တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက်အမြန်ဆက်သည်။ ဂျီဟန်းနစ်ဘတ် သို့ပြန်ရန်လည်းစီစဉ်သည်။ လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်မှုနှင့် စပ်လျဉ်းပြီး ရဲ့စုံစမ်း

mgyoe.com

ထောက်လှမ်းရေးရလဒ်ကိုလည်း မေးသည်။ ဟာနီအသတ်ခံရခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်းပြီး ထိုညနေတီဗီတွင် သူ့စကားပြောသင့်ကြောင်းလည်း ပြောသည်။ မေးခွန်းများလည်းမေး၊ အဖြေများလည်းပေးပြီး အသံခပ်ပြတ်ပြတ် နှင့်ပုံမှန်ပြောဆိုသည်။ ပြီးဆုံးသောအခါသူထိုင်ရာမှထလိုက်ပြီး ကျွန်တော်နှင့်အင်တာဗျူးမလုပ်နိုင်တော့သည့်အတွက်ယဉ်ကျေးစွာ တောင်းပန်သည်။ ထို့နောက် အခန်းတွင်းမှ ထွက်သွားသည်။

လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်မှုနောက်ပိုင်းရက်များတွင် သတင်းစာများတွင်လည်းကောင်း၊ ပြည်သူများအကြားပြောဆိုကြသောစကားများတွင်လည်းကောင်း၊ အေအင်န်စီအတွင်း၌ပင်လည်းကောင်း ဟာနီ၏သေဆုံးမှုကြောင့်မင်ဒဲလားကြေကွဲနေသည်၊ ဗျာများနေသည်ဟု ပြောကြသည်။ အမှန်တကယ်တွင်သူသည်တည်ငြိမ်အေးဆေးစွာရှိပြီးအခြေအနေကို ဝေဖန်ပိုင်းခြားကာ လာလတ္တံ့သောအနာဂတ်အတွက် စီမံချက်ချပြီး လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်မှု၏ အကျိုးဆက်ကိုလည်း တွက်ဆသည်။ ကျွန်တော် မင်ဒဲလားနှင့်အတူရှိနေသည့်အချိန်အတွင်း ဘေးကျပ်နံကျပ်ကာလ တစ်ခုတွင်သူသည်အထူးတည်ငြိမ်ပြီး သူ့ပတ်ဝန်းကျင်မှအဖြစ်အပျက်များကိုပင် နှေးကွေးသွားစေသည့်သက်ရောက်မှု ရှိသည်ဟု ထင်ရသည်။

ထိုညက နိုင်ငံတော်တီဗီတွင် လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်မှုအကြောင်း ပြောဆိုဆွေးနွေးသည်မှာ ထိုစဉ်ကသမ္မတအက်ဖ်ဒဗလျူဒီကလတ်မဟုတ်၊ မင်ဒဲလားဖြစ်သည်။ ပြည်သူများ၏မျှော်လင့်ချက်နှင့်စိုးရိမ်ကြောင့်ကြမှုတို့ကို ရင်ဆိုင်ဆွေးနွေးသူမှာ နိုင်ငံတော်သမ္မတမဟုတ်၊ မင်ဒဲလားဖြစ်သည်။ ဒီကလတ်ကသတင်းကြေညာချက်တစ်ခုကို ထုတ်ပြန်စေသည်။ လူသတ်မှုအပြီး၊ ရဲများစုံစမ်းဖော်ထုတ်ချက်အရ လူသတ်သမားမှာ တောင်အာဖရိကသို့ ပြောင်းရွှေ့ဝင်ရောက်လာသည့် ပိုလန် နိုင်ငံသားတစ်ဦးဖြစ်ပြီး သူ့ကို ဖမ်းမိသည်မှာ ဒတ်ချ်အာဖရိကန် အမျိုးသမီးတစ်ယောက်က သူ့ကားနံပတ်ကို အလွတ်ကျက်မှတ်ပြီး ရဲသို့ သတင်းပို့၍ ဖြစ်သည်။ ထိုညက မင်ဒဲလား မိန့်ခွန်းပြောသည့်အခါ သူ့မျက်နှာသွင်ပြင်မှာ ဝမ်းနည်းညှိုးငယ်နေသည်။

‘ဒီည ကျွန်တော် တောင်အာဖရိကသားမှန်သမျှ လူဖြူဖြစ်စေ၊ လူမည်းဖြစ်စေကျွန်တော့်ရင်ထဲက လှိုက်လှဲစွာနှုတ်ခွန်းဆက်ပါတယ်။ လူဖြူတစ်ယောက်ဟာ ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံကို မုန်းတီးမှုတွေနဲ့ရောက်လာ ပြီးဆိုးရွားလှတဲ့ပြစ်မှုကို ကျူးလွန်တယ်။ ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံကို ဘေးဒုက္ခရောက်အောင်တွန်းပို့တယ်။ ဒီလူသတ်သမားကို တရားစီရင်နိုင်ဖို့အတွက်ဒတ်ချ် အာဖရိကန်အမျိုးသမီးတစ်ယောက်က သက်စွန့်ဆံဖျားကြိုးပမ်းခဲ့တယ်။ ခရစ်ဟာနီကိုသွေးအေးအေးနဲ့ သတ်တဲ့အမှုဟာ ဒီနိုင်ငံသာမကတစ်ကမ္ဘာလုံးကို ထိတ်လန့်စေတယ်။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ပူဆွေးသောကနဲအမျက်ဒေါသဟာခံရခက်လှပါတယ်။ အခုအဖြစ်အပျက်ဟာ နိုင်ငံရေးပဋိပက္ခနဲ့ လူမျိုးရေးခွဲခြားမှုကိုရင်ဆိုင်ခံစားနေရတဲ့ သန်းပေါင်းများစွာသော လူတို့ကို စိတ်ထိခိုက်စေတဲ့ဖြစ်ရပ်ဆိုးတစ်ခုပါပဲ’။

သူ၏မိန့်ခွန်းကိုအောက်ပါအတိုင်းနိဂုံးချုပ်သည်။

‘အခုအချိန်ဟာကျွန်တော်တို့အားလုံးအတွက် အရေးပါတဲ့ အပြောင်းအလဲအချိန်ကာလ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ချမှတ်တဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်နဲ့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ လုပ်ဆောင်ချက်တွေဟာကျွန်တော်တို့နာကြည်းချက်၊ ကျွန်တော်တို့ပူဆွေးမှုနဲ့ကျွန်တော်တို့ အမျက်ဒေါသကို အသုံးပြုပြီးရှေ့လျှောက် ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံအတွက် တစ်ခုတည်းသော တာရှည်ခံရလဒ်ကို ရအောင်စွမ်းဆောင်နိုင်မလားဆိုတာကို အဆုံးအဖြတ်ပေးပါလိမ့်မယ်။ ဆိုလိုတာကပြည်သူတွေကို ကိုယ်စားပြုဖို့ ပြည်သူတွေက ရွေးကောက်တင်မြှောက်တဲ့ကိုယ်စားလှယ်တွေက ပြည်သူတွေအတွက် စီမံအုပ်ချုပ်တဲ့စနစ်ကို ကျင့်သုံးဖို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်’။

သူတောင်အာဖရိက၏သမ္မတဖြစ်လာပြီးနောက်နှစ်အတော်ကြာတွင် ကျွန်တော့်အား အတွင်းစကားပြောပြချက်အရ ဟာနီအား လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ပြီးရက်ပိုင်းကာလသည် တောင်အာဖရိကအနေဖြင့် လွတ်လပ်သည့်ဒီမိုကရေစီနိုင်ငံဖြစ်လာရေးကိုထိခိုက်စေနိုင်သည့်ကာလ ဖြစ်ပြီးသူချစ်လှသည့်နိုင်ငံတွင် ယခင်က တစ်ခါမျှမကြုံဖူးသည့်အတိုင်း အတာဖြင့် လူမည်းမှလူဖြူကို တိုက်ခိုက်သည့်လူမျိုးရေးစစ်ဖြစ်နိုင်သည့်

အချိန်ကာလလည်းဖြစ်သည်။ ဤဘေးကျပ်နံ့ ကျပ်ကာလတွင် သူ၏ချင့်ချိန်တုံ့ပြန်မှုသည် တောင်အာဖရိကပြည်တွင်းစစ်မဖြစ်အောင် ကာကွယ်ရာတွင်အဓိကအခန်းကဏ္ဍမှပါဝင်သည်။

တစ်ခါတစ်ရံ တည်ငြိမ်အေးဆေးမှုသည် ညံ့ဖျင်းရာ ရောက်သည်။ သို့သော် မင်ဒဲလားက ဂရုမစိုက်ပါ။ သူသည် အေးဆေးတည်ငြိမ်သည့်ဘက်မှ မှားမိနိုင်သည့်အနေအထားကို စိတ်လှုပ်ရှားခြင်းနှင့် စိတ်လှုပ်ရှားလွယ်သည့်အနေအထားထက်ပိုနှစ်သက်သည်။ သူကကိပ်တောင်းမြို့မှ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ထံမှရသည့် စာတစ်စောင်အကြောင်း ပြောပြရသည်ကို နှစ်သက်သည်။ ထိုအမျိုးသမီးက မင်ဒဲလား အကျဉ်းထောင်မှလွတ်ပြီးပြီးချင်း မြို့တော်ခန်းမအပြင်ဘက်တွင် ပထမဦးဆုံးကျင်းပသည့်ဟောပြောပွဲသို့ တက်ရောက်ခဲ့သည်။ ထိုအမျိုးသမီးကမင်ဒဲလားထောင်မှလွတ်လာ၍ဝမ်းသာကြောင်း၊ တောင်အာဖရိကကို စည်းလုံးညီညွတ်ရန်ဆောင်ရွက်ရာတွင်အောင်မြင်ရန် မျှော်လင့်ကြောင်း၊ သို့သော် မင်ဒဲလား၏မိန့်ခွန်းမှာ ပျင်းစရာကောင်းလှကြောင်း ရေးထားသည်။ မင်ဒဲလားက ထိုစာအကြောင်း ပြောတိုင်းအားရပါးရရယ်သည်။ တကယ်ပင်၊ မည်သူမျှအကျဉ်းထောင်မှလွတ်လာသည့်နယ်လ်ဆန်မင်ဒဲလားကို အဟောအပြောကောင်းသူတစ်ဦးဖြင့် မရောထွေးနိုင်ပါ။ တစ်ခါတစ်ရံ သူက လျော့ရဲနေသည့်မျက်မှန်တစ်လက်ကို တပ်ပြီးမိန့်ခွန်းရှည်ကြီးများကို ငြီးငွေ့ဖွယ်ကောင်းသောလေသံဖြင့် မဆုတ်မနစ် ပြောသည်။ တစ်နေ့တွင် ကျွန်တော် သူ့ကို မေးသည်။ 'လူတွေက ဆရာကြီးရဲ့မိန့်ခွန်းတွေကို ပျင်းစရာကောင်းတယ်လို့ဝေဖန်ကြတယ်။ အဲဒီအပေါ် ဘာပြောချင်ပါသလဲ'။

'ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ပရိသတ်အံ့ကြွလာအောင် လှုံ့ဆော်တရားဟောသူတစ်ယောက်မဖြစ်အောင် ကြိုးစားတယ်။ လူတွေက ကျွန်တော်တို့ အခက်အခဲတွေကို ဘယ်လိုဖြေရှင်းနေလဲလို့ သိချင်ကြတယ်။ ကိစ္စရပ်တွေကိုရှင်းရှင်းလင်းလင်းနဲ့ အကျိုးသင့်အကြောင်းသင့် ရှင်းပြစေချင်ကြတယ်။ ကျွန်တော် ရင့်ကျက်လာခဲ့ပြီ။ ကျွန်တော်ငယ်ငယ်

mgjre.com

တုန်းက တော်လှန်လိုတဲ့စိတ်ရှိတယ်။ လူတိုင်းကို တိုက်ခိုက်တယ်။ စကားကြီးစကားကျယ်တွေ ပြောတယ်။

မှန်သည်။ သူ ငယ်စဉ်က မကြာခဏ ဆူပူမှုဖြစ်ရန် ဖန်တီးဖူးသည်။ သို့သော်ယခုအခါတွင်သူကငြီးငွေ့စရာကောင်းပြီး ယုံကြည်ထိုက်သူဖြစ်ရခြင်းသည် ရဲရဲတောက်တက်ကြွပြီးမရေရာသောသူ ဖြစ်ရခြင်းထက် ပိုသာသည်ဟု သူခံယူသည်။ သူ့မှတ်ချက်များ၊ အဖြေများ ပြည့်စုံရှင်းလင်းမှုရှိရန် သူလိုလားသည်။ လူများအနေဖြင့် ယုံကြည်ကိုးစားနိုင်ခြင်းနှင့်ခိုင်လုံမှုရှိခြင်းတို့အတွက် ငြီးငွေ့စရာကောင်းခြင်းကို သည်းခံနိုင်လိမ့်မည်ဟု သူ ယုံကြည်သည်။

တစ်ခါတစ်ရံ သူ၏ အေးအေးမှန်မှန်စတိုင်လ်သည် နည်းဗျူဟာတစ်ခု၊ ဂျူဂျစ်ဆုလို ကိုယ်ခံပညာအမျိုးအစားတစ်ခုဟု ထင်ရသည်။ အာမက်ကသရာဒါ တစ်ခါက ကျွန်တော့်ကိုပြောဖူးသည်မှာ၊ အကျဉ်းထောင်တွင်မင်ဒဲလားသည် ကျားထိုးကစားနည်းကို နှစ်သက်သည်။ ရောဘင်ကျွန်းအကျဉ်းထောင်၏ ကျားထိုးချန်ပီယံဖြစ်သည်။ မင်ဒဲလား၏ဗျူဟာတစ်စိတ်တစ်ပိုင်းမှာ သူ၏ ကစားနည်းဖြင့်ပြိုင်ဘက်၏ စိတ်ဓာတ်ကျအောင်လုပ်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ သူ့ကျားကွက် ရွှေ့ရန်ယူသည့် အချိန်သည် ကြာမြင့်သည်။ ဖြစ်နိုင်ခြေများကို သေချာတွေးဆသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ သူ့ပြိုင်ဘက်ကို စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်စေမည်ဆိုသည်ကိုသိထားလျှင် သူ့အနေဖြင့် ကစားကွက်ရွှေ့ရန်အချိန်ကို လိုသည်ထက်ပိုယူသည့် အလေ့အထရှိသည်။

သူ၏အဓိကပြိုင်ဘက်များထဲမှတစ်ဦးမှာဒွန်ဒေးပစ်ဆိုသည့် အကျဉ်းသားတစ်ဦးဖြစ်ပြီး ထိုသူက မင်ဒဲလားကို မကြာခဏစိန်ခေါ်တတ်သည်။ ရော်ဘင်ကျွန်းချန်ပီယံမှာ မင်ဒဲလားမဟုတ်ဘဲ သူဖြစ်လိုသည်။ ကျွန်တော်တစ်ခါက ဒေးပစ်အကြောင်း မင်ဒဲလားအားမေးရာ ဒေးပစ်သည်အကျဉ်းထောင်အာဏာပိုင်များကိုခုခံရာတွင် သတ္တိရှိခြင်းအတွက် ပေါ်လွင်ထင်ရှားသည်ဟုပြောပြသည်။ သို့သော် အာဏာပိုင်များကို ခုခံနိုင်သည့် သူ့အရည်အချင်းသည် ကျားထိုးကစားနည်းတွင်

mgyoe.com

၄၆ မြနှင်းဆီ (Mrs Hninzi)

ဆရာတစ်ဆူ မဖြစ်စေနိုင်ဟု မင်ဒဲလားက မှတ်ချက်ချသည်။

‘သူ့မှာ အားကစားစိတ်ဓာတ် မရှိဘူး။ ပြိုင်ပွဲတစ်ခု ကစားတိုင်း သူ့စိတ်ဓာတ် ပြောင်းလဲတယ်။ မင်ဒဲလားက ပြုံးပြီး ပြောသည်။ ‘သူက လိုအပ်တာထက် ပိုပြီး မာန်ပါတယ်။ ကျွန်တော်က အေးအေးဆေးဆေး ကစားတယ်။ ကျွန်တော့်ရဲ့ အေးဆေးတဲ့ကစားနည်းကြောင့် ပြိုင်ဘက် တွေ စိတ်ဓာတ်ကျတယ်။ ဒေးဗစ်က အားလုံးထဲမှာအားနည်းချက် အရှိ ဆုံးပဲ’။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ပင်ကိုစရိုက်ကို မွေးရာပါဟု ထင် ကြသည်။ သို့သော် မင်ဒဲလားအတွက်မူ ပင်ကိုစရိုက်သည် သူ့လုပ်ယူ သောအရာဖြစ်သည်။ သူ့လူငယ်ဘဝက ကမူးရှူးထိုးလုပ်တတ်ပြီး စိတ် ဆိုးလွယ်သည်။ အကျဉ်းထောင်မှထွက်လာသော သူသည် ထိုပင်ကို စရိုက်တို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ပြီး သူ့ကိုကျွဲမြီးတို့အောင် မည်သို့မျှ မလုပ်နိုင်ပါ။ ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုခုမချမီ အချိန်ယူသည်။ ဖြစ်နိုင်ခြေ အားလုံးကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားသည်။ ဆုံးဖြတ်ချက်မချမီ အခြေအနေ တစ်ခု၏အနေအထားကိုအပြည့်အဝသိရန်မှာ မဖြစ်နိုင်ပါ။ ကျွန်ုပ် တို့ထိုအရာကိုမမှတ်မသုန်လုပ်ရမည်ဆိုလျှင် တုံ့ဆိုင်းရပ်တန့်သွားလိမ့် မည်။ သို့သော် ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုကို မချမီ ရနိုင်သမျှအချက်အလက် အားလုံးကို ချိန်ဆခြင်း၏တန်ဖိုးကို မင်ဒဲလား၏နမူနာမှ သိနိုင်သည်။ သူ့ဘဝတစ်လျှောက်လုပ်မိသောအမှားအယွင်းအများစုသည် မြန်မြန် ဆန်ဆန်လုပ်မိသည့်လုပ်ရပ်များကြောင့်ဖြစ်ပြီးနွေးကွေးသည့်လုပ်ရပ် များကြောင့်မဟုတ်ပါ။ သူကပြောလိမ့်မည်၊ ‘အလောသုံးဆယ်မလုပ်ပါ နှင့်။ စဉ်းစားပါ။ ဝေဖန်ပိုင်းခြားပါ။ ထို့နောက်မှ လုပ်စရာရှိသည်ကို လုပ်ပါ။’

ရှေ့တန်းမှ ဦးဆောင်ပါ

မင်ဒဲလား၏ဘဝတစ်လျှောက်တွင်သူသည် ဦးဆောင်နိုင်ခွင့် ရရန်စွန့်စားသည်။ သူသည် စစ်သားတစ်ဦးဖြစ်ခဲ့လျှင် သေနတ် ပစ်ကျင်းမှခုန်ထွက်ပြီး စစ်မြေပြင်ကိုဖြတ်ကာ ညာသံပေးပြီး ချီ တက်မည့်သူမျိုးဖြစ်သည်။ သူ့အယူအဆမှာ၊ ခေါင်းဆောင်များသည် ဦးဆောင်ရုံနှင့်မပြီး၊ ဦးဆောင်နေသည်ကို လူအများမြင်တွေ့သင့်သည်။ ယင်းသည်ခေါင်းဆောင်အလုပ်၏လိုအပ်ချက်တစ်ခုဖြစ်သည်။ အခြား လူများကသူသည် အဆိုပါစွန့်စားမှုမျိုးကိုလုပ်ရန်ဆန္ဒမရှိဟု ပြောမည် ကို သူစိုးရိမ်သည်။ လူမှုဆက်ဆံရေးများတွင်လည်း မည်သူမဆို မိမိ လူမှုရေးကဏ္ဍတွင် ဦးဆောင်သင့်သည်ဟု ယုံကြည်သည်။ တစ်ခုခု ကြောင့် စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်နေသည်။ တစ်ဦးဦးကမျှတစွာဆက်ဆံ မှု မရှိဟု သင် ထင်လျှင် သင်ထုတ်ဖော်ပြောဆိုရမည်။ ယင်းသည်လည်း ဦးဆောင်ခြင်းပင်။

ရှေ့တန်းမှ ဦးဆောင်သည်ဆိုရာဝယ် အဓိပ္ပာယ်အမျိုးမျိုး ရှိသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ထိုအဓိပ္ပာယ်ကို သူ့ရော်ဘင်ကျွန်းစရောက်စဉ် ကကဲ့သို့ တိုက်ရိုက်အဓိပ္ပာယ်ယူသည်။ ကျွန်းကို ဝင်ရောက်လာသည့် အကျဉ်းသားများ၏ ထိပ်စည်းတွင် သူ့နေရာယူလိုက်သည်။ အစောင့် များက ရိုင်းပြော စိုက်ကြည့်သည်။ မခံချိမခံသာ ဖြစ်အောင်ပြောသည်။ သို့သော် ထိုအနေအထားကို မည်သို့တုံ့ပြန်ရမည်ကိုအခြားသူများကိုပြု

သလို၍ သူပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်သည်။ အစကနဦးကပင် အစောင့်များက မစော်ကားနိုင်ရန် အများဘက်မှ ရပ်တည်ခုံခံရမည်ဟု သူ့အပေါင်း အဖော်များကို ပြောသည်။ ထိုသို့ရပ်တည်ခုံခံရာတွင် သူ ဦးဆောင် သည်။

သို့သော် ရှေ့တန်းမှ ဦးဆောင်သည်ဆိုရာတွင်လူအများ အာရုံ စိုက်ခြင်းမရှိသည့်လုပ်ရပ်များလည်းရှိသည်။ ဆိုလိုသည်မှာ အထူး အခွင့်အရေးများမယူဘဲ အခြားအကျဉ်းသားများနည်းတူ အလုပ် လုပ်ခြင်း၊ ဥပမာ- ထောင်ကြပ်၏ဆီးအိုးများ၊ သို့မဟုတ် အကျဉ်းသား အဖော်များ၏ဆီးအိုးများကိုဆေးကြောခြင်း အလုပ်မျိုးကိုလည်း သူ မရှောင်ပါ။ ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးအတွက် ယုတ်နိမ့်သောအလုပ်ဟူ၍ မရှိပါ။ အယ်ဒီဒယ်နီယယ်ဆိုသူက ၁၉၆၀ ပြည့်လွန်နှစ်များ အစော ပိုင်းတွင် သူရော်ဘင်ကျွန်းသို့ စရောက်စဉ်က မင်ဒဲလားက အကျဉ်း ထောင်ဝင်းကိုဖြတ်လျှောက်ပြီး သူ့အား လာနူတ်ဆက်ကြောင်း ပြောပြ သည်။ ဒယ်နီယယ်သည် မင်ဒဲလားကို အံ့ဩလေးစားသည်။ မင်ဒဲလား ကို ကြည့်နေရုံနှင့်စိတ်ဓာတ်တက်ကြွသည်ဟု ပြောသည်။

‘မင်ဒဲလားရဲ့ခမ်းနားမှုကအဲဒါပဲ။ သူလမ်းလျှောက်ပုံ၊ သူ့ကိုယ် ဟန်အနေအထား၊ အဲဒါတွေဟာတခြားအကျဉ်းသားတွေကို စိတ်တက် ကြွစေတယ်။ ယုံကြည်ချက်အပြည့်နဲ့ သူလမ်းလျှောက်ပုံကို ကြည့်ရ တာဟာ ကျွန်တော့်ကိုလည်း စိတ်တက်ကြွစေတယ်။ မင်ဒဲလား လမ်း လျှောက်သည့်ဟန်ပန်သည် သူ့ရှေ့တန်းမှ ဦးဆောင်နေခြင်းပင်ဖြစ် သည်။’

ဒယ်နီ (ဒယ်နီယယ်အား လူတိုင်းခေါ်သည့်နာမည်) ပြန် ပြောင်းသတိရသည်မှာ တစ်ကြိမ်တွင် သူ့နေထိုင်မကောင်းဖြစ်၍ သူ့ ဆီးအိုးကို သူ့ဆေးရန်အားအင်မရှိပါ။ မင်ဒဲလားက သူ့အခန်းကျဉ်းနားမှ ဖြတ်လျှောက်ချိန်တွင်သူ့ဆီးအိုးကို ကောက်ယူသွားပြီး ရေချိုးခန်းတွင် သွားဆေးပေးသည်။ မည်သူမျှ အခြားသူ၏အညစ်အကြေးကိုဆေးကြော ရန်စိတ်အားထက်သန်မှု မရှိပါ။ နောက်နေ့နံနက်တွင် နယ်လ်ဆန်က

ဒယ်နီထံ လာသည်။ နယ်လ်ဆန်သည်အကျဉ်းထောင်တွင်း အကြီးဆုံး အဖွဲ့အစည်းခေါင်းဆောင်ဖြစ်သည်။ သူမည်သူ့ကိုမဆို ဒယ်နီအား ကူညီရန် ညွှန်ကြားနိုင်သည်။ သို့သော် ‘သူ့ဆီးအိုးကို ချိုင်းကြားမှာ ညှပ်ထားတယ်။ ပြီးတော့ သူက ‘ဒယ်နီ သက်သာရဲ့လား’ လို့ မေးပြီး ကျွန်တော့် ဆီးအိုးကို ကောက်ယူလိုက်တယ်’။

မှန်သည်။ ရှေ့တန်းမှ ဦးဆောင်သည်ဆိုရာဝယ် ကိုယ်စွမ်းကိုယ်စဖြင့် လက်ဦးမှုရယူခြင်းလည်း ပါဝင်သည်။ မင်ဒဲလားဘဝ တစ်လျှောက်တွင်အကျပ်အတည်းဆိုက်နေသော လမ်းခွဆုံမျိုး၌ သူလက်ဦးမှု ရယူတတ်သည်။ သူသည် အေအင်န်စီလူငယ် အဖွဲ့ချုပ်၏ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သည်။ ၁၉၅၂ ခုနှစ် အာခံဖီဆန်ရန် လှုံ့ဆော်ရေးတွင် စေတနာ့ဝန်ထမ်းခေါင်းဆောင်ဖြစ်သည်။ သူကလက်နက်ဖြင့် တွန်းလှန်မှု ပြုလုပ်ရန်ဆုံးဖြတ်ချက်ကိုဦးဆောင်ခဲ့သည်။ ၁၉၆၃-၆၄ ခုနှစ် ရီဗိုင်းနီးယားတရားခွင်ကိုလည်းသူ့အားကြိုးမိန့်ပေးရန်စီမံခေါ်သည်။ သူ့အားတစ်သက်တစ်ကျွန်းပြစ်ဒဏ်ချမှတ်သည့်တရားခွင်တွင် သူက ‘အပြစ်မရှိပါ’ ဟုထုချေသည်။ သို့သော် ‘လူ့အခွင့်အရေးနှင့်လွတ်လပ်ခွင့်ကိုခုခံကာကွယ်ခြင်းအတွက် အပြစ်ရှိသည်၊ မျှတမှု မရှိသော ဥပဒေများကို တိုက်ခိုက်ခြင်းအတွက်အပြစ်ရှိသည်၊ ဖိနှိပ်ခံနေရသော မိမိတို့ လူမျိုးများအတွက်တိုက်ခိုက်ပေးခြင်းအတွက် အပြစ်ရှိသည်’ ဟု ထုချေသည်။ နိုင်ငံတော်အစိုးရကိုဖြုတ်ချရန်စီမံခဲ့သည်ကိုဝန်ခံသည်။ ထိုပြစ်ချက်အတွက် သေဒဏ်ချမှတ်ခံရဖွယ်ရှိသည်ကို သိထားသော်လည်း တွန့်ဆုတ်မှု မရှိပါ။ တရားခွင်တွင် သူ၏ အပြီးသတ် ထွက်ဆိုချက်အဖြစ် သူ လေးနာရီကြာ စကားပြောပြီး အောက်ဖော်ပြပါ စကားလုံးများဖြင့် နိဂုံးချုပ်သည်။ ထိုစကားလုံးများသည်သူ့အကျဉ်းထောင်မှ ပြန်လွတ်မည့် ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်အထိ အများပြည်သူအားနောက်ဆုံးပြောသောစကားလုံးများပင် ဖြစ်သည်။

‘ကျွန်တော့်ဘဝတစ်လျှောက် ကျွန်တော်ဟာ အာဖရိကန်လူမျိုး တွေရဲ့ရုန်းကန်လှုပ်ရှားမှုမှာ စူးစိုက်နှစ်မြုပ်ခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော်ဟာ

mgyoe.com

လူဖြူတွေရဲ့လွှမ်းမိုးမှုကို ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်ခဲ့ပါတယ်။ လူမည်း လွှမ်းမိုးမှုကိုလည်းဆန့်ကျင်ခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ဒီမိုကရေစီစနစ်နဲ့ လွတ်လပ်တဲ့လူမှုအသင်းအဖွဲ့ပေါ်ပေါက်ရေးကို အမြတ်တနိုး စံထားပါတယ်။ ဒီစနစ်မှာ လူတိုင်းဟာ ညီညွတ်စွာအတူတကွ နေထိုင်ကြပြီး၊ သာတူညီမျှ အခွင့်အလမ်းများလည်း ရကြမှာဖြစ်ပါတယ်။ ဒီစံအတွက် ကျွန်တော်အသက်ရှင်နေတာဖြစ်ပြီး ကျွန်တော် အရယူနိုင်မယ်လို့လည်း မျှော်လင့်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ လိုအပ်မှုရှိခဲ့ရင် ဒီစံအတွက် ကျွန်တော် အသက်ဆုံးရှုံးခံဖို့ အဆင်သင့်ပါပဲ။

သူ စကားပြောပြီးသည့်အခါ တရားခွင်တွင် တိတ်ဆိတ်သွားသည်။ ထိုစကားများသည် သူ၏နောက်ဆုံးစကားများဖြစ်ကောင်း ဖြစ်နိုင်သည်ကိုသိထားပြီးပြောသောစကားများ ဖြစ်သည်။

သို့သော် မင်ဒဲလား၏မည့်သည့်လုပ်ရပ်မျှ ၁၉၈၅ ခုနှစ် သူ အကျဉ်းထောင်ထဲရှိနေဆဲကာလက လူဖြူအစိုးရနှင့်လျှို့ဝှက်ဆွေးနွေးမှုများပြုလုပ်ခဲ့ခြင်းကဲ့သို့ အန္တရာယ် မများခဲ့ပါ။ ထိုကဲ့သို့တွေ့ဆုံခြင်းသည် သူတို့အဖွဲ့အစည်းလှုပ်ရှားမှု၏ယုံကြည်ချက်မှန်သမျှကို ချိုးဖောက်ရာကျသည်။ ဆယ်စုနှစ်များစွာ သူကိုယ်တိုင်အများပြည်သူကို ပြောဆိုတင်ပြခဲ့သည်များနှင့်လည်း ဆန့်ကျင်သည်။ သူ့အားသစ္စာဖောက်ဟုအမည်တပ်ပြီးသူတို့လှုပ်ရှားရေးမှဖယ်ရှားနိုင်သည်။ နိုင်ငံကိုလည်း ပြည်တွင်းစစ်ဖြစ်စေနိုင်သည်။ သို့သော်သူက လုပ်စရာရှိသည်ကို လုပ်သည်။ မလွဲမရှောင်သာ၍ ကြုံတွေ့ရသည့်အခက်အခဲကိုရင်ဆိုင်ရန်အချိန်မဆွဲသင့်ဟု တွေးခေါ်သည်။ ထိုတစ်ခဏတာအတွင်း ပြောင်းလဲမှုကို အပြင်လူမှုကြည့်လျှင် ဗြိတိန်ခနဲမြန်ဆန်သည်ဟု ထင်ရသော်လည်း သူ့ဘဝတစ်လျှောက်အခြားဆုံးဖြတ်ချက်များနည်းတူ ယင်းသည်လည်း ရှည်လျားကွေ့ကောက်သောသမိုင်းကြောင်း ရှိသည်။

ထိုသမိုင်းကြောင်းသည် ပိုးလ်စမိုးအကျဉ်းထောင်တွင် စတင်သည်။ မင်ဒဲလားအား ထိုထောင်သို့ ရော်ဘင်ကျွန်းထောင်၌ ၁၈ နှစ်ကြာမြင့်ပြီးသည့်အချိန်တွင် ပို့လိုက်သည်။ ပိုးလ်စမိုးအကျဉ်းထောင်သည်

ကိပ်တောင်းမြို့ဆင်ခြေဖုံး၏ သပ်ရပ်လှပသော အစွန်တစ်နေရာမှ တောင်ရိပ်တစ်ခု၌ တည်ရှိသည်။ ထိုတောင်သည် ဆေးဖြူသုတ်ထားသောထောင်နံရံ၏ မြောက်ဘက်တွင်ရှိသော စတင်းဘတ်တောင်တန်းဖြစ်သည်။ ထောင်သို့ရောက်ရန် သင်သည်မြို့၏ တစ်လမ်းသွားလမ်းများ တစ်လျှောက် သင့်ကားကို မောင်းရသည်။ လမ်းတွင်အိမ်ရှေ့ မြက်ခင်းပြင်များ၌ စက်ဘီးများရပ်ထားသည့် သေသပ်သောအိမ်ငယ်လေးများကို ဖြတ်ကျော်ရသည်။ ထို့နောက် လူနေရပ်ကွက်တစ်ခု၏ အမှတ်အသားမရှိသောလမ်းဆုံးတွင် သင် ညာဘက်ကိုချိုးကွေ့လိုက်ပါက ပိုးလ်စမိုးအထူးလုံခြုံရေးအကျဉ်းထောင်၏ထူထဲခိုင်ခံ့သော ဂိတ်တံခါးကို မြင်တွေ့ရမည်။

အကျဉ်းထောင်တစ်ခု သာယာနိုင်စွမ်းရှိသလောက် ပိုးလ်စမိုးအကျဉ်းထောင်သည်သာယာသည်။ ကားအဝင်လမ်းတွင် ဥယျာဉ်များနှင့်ပန်းမြောင်းများ ရှိသည်။ ထိုမှတစ်ဖန် မီးခိုးနုရောင်ရှိသည့်ကွန်ကရစ်အဆောက်အအုံခပ်နိမ့်နိမ့်သို့ သင်ရောက်မည်။ ပိုးလ်စမိုးတွင် မင်ဒဲလားသည်ရော်ဘင်ကျွန်း၏ သဘာဝအလှမျိုးကိုမခံစားနိုင်ပါ။ နေပူဆာလှူနိုင်ခြင်းမျိုးလည်း မရှိပါ။ သို့သော်အစားထိုးနှစ်သိမ့်မှုများရှိပါသည်။ သူမိသားစုသူအားလာတွေ့ရန်ပိုမိုလွယ်ကူသည်။ အစားအသောက် ပိုကောင်းသည်။ မြို့တွင်ဖြစ်၍ ကမ္ဘာကြီးနှင့်ဆက်စပ်မှုပိုရှိသည်ဟု သူခံစားမိသည်။ သူနှင့်အတူ ရွှေ့ပြောင်းလာရသည့် ရော်ဘင်ကျွန်းမှ အကျဉ်းသားဖော် လေးဦးဖြစ်သည့် ဝေါလ်တာဆစ်စူးလူး၊ အာမက်ကသာဒရာ၊ ရေမွန်မလာဘာနှင့် အင်ဒရူးမလန်ဂယ်နီတို့နှင့်အတူ ထောင်အခန်းကျယ်တစ်ခုတွင် မျှဝေနေထိုင်ရသည်။ ထိုအခန်းသည် အထက်တန်းကျောင်းဘတ်စကက်ဘောအားကစားရုံတစ်ခုအလား ကျယ်ပြန့်ပြီးအဆောက်အအုံ၏ တတိယထပ်တွင်ရှိသည်။ ထိုပြင် အခန်းကျယ်၏အပြင်ဘက်တွင် ကျယ်ပြန့်သည့်ကုန်းပတ်တစ်ခုရှိပြီး မင်ဒဲလားအားထိုကုန်းပတ်တွင် ဥယျာဉ်တစ်ခုစိုက်ပျိုးရန် ခွင့်ပြုချက်ပေးထားသည်။